CALVINIST CONTACT

DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY

"There is none that understandeth, there is none that seeketh after God."
Rom. 3 : 11

APRIL 17th 1959 - No. 392 - 12 PAGES • P.O. BOX 312, ST. B, HAMILTON, ONT.

14th YEAR of PUBLICATION
Authorized as Second Class Mail, Post office Department, Ottawa, Ontario.

NAAR DE TOP

Iedere bergbeklimmer weet dat het pad naar de top over het algemeen moeilijk is en dat zij die haar wensen te beklimmen vaak zowel vooruit als achteruit moeten gaan.

De werelddiplomatie is al vele maanden langs deze route op weg. Staatssecretaris John Foster Dulles van de Ver. Staten was een van de eerste klimmers; hij onderzocht de route maar was niet geheel tevreden met wat hij zag; de russische leider Nikita Khrushchev had zijn berghoed opgezet en jodelde om zijn bergschoenen; Engeland's Prime Minister Harold MacMillan was bezig zijn uitrusting samen te stellen.

Toen Mr. Dulles door kanker getroffen werd, was Mr. MacMillan de enige die de klimpartij voor het Westen kon leiden. Hij ging naar Moskou, bezocht Khrushchev en kwam terug, overtuigd dat hij de hoofdsteden van de westerse wereld moest bezoeken, teneinde alle leiders ervan te overtuigen dat een topconferentie gehouden moest worden en dat een conferentie van ministers van buitenlandse zaken hieraan vooraf moest gaan.

Zijn succes in Europa werd alom bekend. Toen Mr. MacMillan naar het Westen reisde was Ottawa de eerste plaats die hij bezocht. Waarom? Omdat hij er zeker van wilde zijn dat Canada aan zijn zijde stond voordat hij in Washington President Eisenhower zou bezoeken.

Prime Minister Diefenbaker trad naar voren teneinde de leemte die het overlijden van External Affairs Minister Smith achtergelaten had, te vullen. Blijkbaar bereikten zij volledige overeenstemming. Mr. MacMillan ging, met Canada achter zich, naar Washington en sprak met Mr. Eisenhower; voor deze echter het standpunt van de Verenigde Staten uitéén kon zetten, bezocht Mr. MacMillan met de President Mr. Dulles in het ziekenhuis voor een conferentie.

Dit illustreert wel de macht van de U.S., Secretary of State. Wie is deze man?

Het is niet waarschijnlijk dat een staatsman in het buitenland ooit dergelijke gevoelens in vredestijd in Canada heeft opgewerkt als met Mr. Dulles het geval was.

President Eisenhower's eerste en enige minister van buitenlandse zaken heeft de buitenlandse politiek van de V.S. met een ijzeren vuist gehanteerd sinds hij in 1952 benoemd werd. Canada heeft hem van dichtbij aan het werk gezien en in dit land telde hij slechts weinig aanhangers.

Toch heeft Mr. Dulles in de afgelopen weken de algemene sympathie van het publiek gekregen sinds hij zich uit actieve regeringsdienst moest terugtrekken. Zelfs zijn grootste tegenstanders realiseren zich het gebrek aan morele kracht in internationale zaken sinds hij ziek werd.

Het is zeer de vraag of de 71 jaar oude staatsman ooit sterk genoeg zal zijn om het jagende tempo bij te houden dat hij 7 jaar heeft volgehouden. Dit tempo noodzaakte hem de Atlantische Oceaan over te vliegen zoals een gewoon man zijn buurman een paar straten verder zou bezoeken.

Wat zijn afwezigheid voor Canada zal betekenen zal wel niet duidelijk zijn voor het bekend is wie zijn plaats zal innemen. Mr. Dulles nam een uitgesproken afwijzende houding aan tegenover de Communisten in alle delen van de wereld; zijn opvolger zou dit misschien niet handhaven.

De meeste politici geloven dat Mr. Dulles degene is die de Verenigde Staten ervan weerhoudt, Communistisch China te erkennen. Leiders van de beide grote canadese partijen hebben verschillende malen laten blijken dat [illegible] de

(Vervolg op pag. 2)

Newfoundland, Canada's jongste provincie, waarover onderstaand artikel handelt, bezit veel schilderachtig schoon. Behalve uitgestrekte bossen met een belangrijke papierindustrie is visserij de voornaamste inkomstenbron, waarvan bovenstaande foto van een visserswerf, waar kabeljauw te drogen ligt, een symbool is.

Verscheiden Newfoundlanders vinden hun bestaan, door een deel van het jaar in de bossen te werken en de rest in de visserij. De Amerikaanse vakbond I.W.A. wilde hierin verandering brengen en gaf daarmee aanleiding tot een ernstig conflict.

Premier Smallwood handhaaft het recht

door Dave Valstar

De gebeurtenissen in Newfoundland hebben weer eens bewezen aan welke moeilijkheden een regering het hoofd moet bieden wanneer zij streeft naar gerechtigheid voor alle levenskringen. In het bijzonder Premier Smallwood zou daarvan kunnen getuigen. Toen deze gezagsdrager het economische leven tegenover de moderne vakbeweging in bescherming wilde nemen werd hem namelijk aangeraden zich stil te houden.

De Premier was evenwel van oordeel, dat een Overheid zich niet bij de onrechtvaardige eisen van een Union kan neerleggen zonder aan haar roeping ontrouw te zijn. Daarom besloot de regering van Newfoundland aan de International Woodworkers of America het recht van onderhandelen te ontnemen.

Sommige kringen beschouwen deze stap als een inbreuk op het recht van de vakbeweging. Anderen daarentegen wezen erop dat inwilliging van de eisen van de houthakkers-Union de ondergang van de betrokken bedrijven zou hebben betekend.

Wij kunnen aannemen dat Premier Smallwood zich niet voor de wagen van het bedrijfsleven heeft laten spannen en getracht heeft de belangen van de arbeiders zowel als van de ondernemers in ogenschouw te nemen. Zijn poging om een compromis te bewerkstelligen had evenwel niet de gewenste resultaten en het conflict tussen de international Woodworkers Union en de Anglo-Newfoundland Development Company door het hierna volgende regeringsingrijpen uit op een krachtmeting tussen Overheid en Vakbeweging.

Het overige deel van Canada heeft deze strijd met belangstelling en bezorgdheid gadegeslagen. Volkomen terecht zijn velen van mening, dat de uitslag van dit conflict een aanwijzing geeft in welke richting de strijd tegen de moderne Vakbeweging zich in de toekomst zal bewegen.

* * *

Er bestond voor de Federale regering geen reden zich uit te spreken over. de maatregelen van de provinciale regering in Newfoundland. We mogen veronderstellen dat zulks aan Diefenbaker niet onwelgevallig was. Enkele weken geleden hebben wij er immers reeds op gewezen, dat de Conservatives onder de huidige omstandigheden niet gemakkelijk afwijzend beschikken over de dikwijls onredelijke eisen van de moderne vakbeweging, omdat zij nog teveel geinteresseerd zijn in machtsuitbreiding.

Dat de Federale regering niettemin toch zijdelings in deze zaak gemengd werd kan niet aan Premier Smallwood verweten worden. De oorzaak hiervan lag veeleer in de weigering van de federale regering het R.C.M.P.-garnizoen in Newfoundland te versterken. Dit verzoek was gedaan om de als gevolg van de staking opgetreden ongeregeldheden onder de knie te krijgen.

Door dit besluit gaf de Federale regering openlijk te kennen, dat zij zelfs ten koste van rechthandhaving elk conflict met de moderne vakbeweging wil vermijden. Deze houding heeft terecht de verontwaardiging van velen opgeroepen. De Toronto "Globe and Mail" merkte in dit verband zelfs op, dat Canada door aan de Unions toe te staan geweld bij haar stakingen te gebruiken de Wet krachteloos heeft gemaakt, terwijl MacLean's Magazine van oordeel was dat "governments exist to govern and police forces to enforce the law".

(Vervolg op. pag. 3)

AAN DE TOP: ZONDER DULLES

De Britse Minister-President Harold Macmillan reisde via Ottawa naar Washington voor het voeren van besprekingen met President Eisenhower in verband met zijn recente bezoek aan Rusland.

De foto laat zien hoe de Amerikaanse Vice-President Richard Nixon (geheel rechts) Macmillan (tweede van links) in Washington met een handdruk begroette. Geheel links de Britse Minister van Buitenlandse Zaken Selwyn Lloyd en tweede van rechts de Amerikaanse Staatssecretaris Christian A. Herter, die het ambt van de zieke John Foster Dulles als Minister van Buitenlandse Zaken waarneemt. (Zie bovenstaand artikel over Dulles.)

Prinses Irene (weer) naar Canada?

Als onderdeel van de internationale koopvaardijvloot die deel zal nemen in de openingsceremonies van de St. Lawrence Seaway in de komende zomer zal het motorschip Prinses Irene van de Fjell-Oranjelijn stellig de belangstelling trekken. Het is het nieuwe vlaggeschip van deze scheepvaartlijn, een sierlijk koopvaardijschip met plaats voor 115 passagiers en een totaal tonnage van 8526. Volgens onofficiële berichten bestaat de mogelijkheid dat tijdens de vlootparade op de Seaway H.K.H. Prinses Irene zich aan boord zal bevinden van dit schip, dat naar haar is genoemd. Zoals bekend heeft deze prinses tijdens de oorlog geruime tijd met haar Moeder en Prinses Beatrix in Ottawa gewoond.

Belasting-verhoging

Heeft U ooit geprobeerd bij *lager* wordend inkomen Uw familieleden een *verhoging* van zakgeld en gezinsuitgaven te beloven? We denken niet dat U ooit zoiets zult doen, want iedereen weet te goed dat je een dubbeltje eerst moet verdienen voor het te kunnen uitgeven en ook dat het uitgesloten is het 2 keer uit te geven.

Gebonden aan een reeks verkiezingsbeloften inzake belasting*verlaging* en *verhoging* van allerlei uitkeringen enz. heeft het Diefenbaker-Government toch twee jaar lang geprobeerd op bovengenoemde manier huis te houden. Maar al lang was het duidelijk geworden dat ook een regering uiteindelijk de tering naar de nering moet zetten of moet trachten de inkomsten te vergroten.

Prime Minister Diefenbaker heeft het laatste gekozen en bij monde van de Minister van Financien, Donald Fleming, een reeks belastingverhogingen aangekondigd. De voornaamste zijn:

2% verhoging inkomstenbelasting over belastbaar inkomen boven $3000, ingaande 1 Juli aanstaande.

2% extrabelasting voor bedrijven die meer dan $25.000 winst per jaar maken, vanaf 1 Januari 1959.

1% verhoging van de omzetbelasting op bijna alle goederen, ingaande direct.

Verhoging van de speciale belasting op "liquor" en sigaren en sigaretten, plus verhoging van de invoerrechten, naast enkele reducties, op een reeks van goederen.

Minister Fleming

Al met al verwacht Minister Fleming dat het Canadese volk — waaronder U en wij — in een vol jaar $352,000,000 méér in de schatkist zal brengen. En nog sluit de begroting niet ten volle. Een bekend Canadees zakenman merkte op na het bekend worden van de diverse onpopulaire maatregelen: "t is not nice, but we're afraid it had to be done." Laten we onder dit motto de $20,00 per jaar die elke inwoner van Canada — van zuigeling tot grijsaard — *gemiddeld* méér aan belastingen moet opbrengen dan maar blijmoedig betalen.

DULLES

(Vervolg van pag. 1)

vrees de V.S. in verlegenheid te brengen Canada er van weerhoudt, de regering op het vasteland van China te erkennen.

Het was ook Mr. Dulles die zich zo sterk tegen Engeland en Frankrijk keerde gedurende de Suez crisis van 1956.

Mr. Dulles was degene die het woord "brinkmanship" tot diplomatieke taal maakte. Ook bezigde hij de uitdrukking "massieve retaliations".

Wie is deze man, die blijkbaar terwille van zijn politiek bereid was een derde wereldoorlog te riskeren? Hij is een van 's werelds vooraanstaande internationale advocaten. Hij genoot een degelijke en uitgebreide opleiding en nam aan zijn eerste vredesconferentie deel als secretaris te Den Haag in 1907. Hij maakte deel uit van de V.S. delegatie in Versailles na de Eerste Wereldoorlog. Hij is een van de rijkste mannen van zijn beroep waar ook ter wereld.

Tegelijkertijd is hij een man die uitrust op een geisoleerd eiland in Lake Ontario. Main Duck Island, hoewel canadees grondgebied, is eigendom van de amerikaanse minister van buitenlandse zaken. Hier trekt hij zich met zijn vrouw terug en leeft een hard pioniersleven zonder electriciteit, waterleiding en andere gemakken.

Mr. Dulles heeft een groot deel van zijn leven in Canada doorgebracht en heeft zich verschillende malen een goed vriend van dit land getoond, ondanks de verwijten waarmee de dagbladen hier hem vaak overladen.

Men zegt wel dat Dulles dermate vast gelooft, dat zijn politiek de christelijke wijze is om de zaken op te lossen en dat andere politieke inzichten amoreel zijn, dat hij zich een soort goddelijk recht betreffende buitenlandse zaken aanmatigt. In ieder geval zal hij in de geschiedenis vermeld worden als een van de meest onwankelbare mannen, die ooit een dergelijke positie bekleed hebben.

Er zijn echter vele punten betreffende canadees-amerikaanse relaties die onopgelost blijven, terwijl Mr. Dulles behandeld wordt voor zijn kwaal. Projecten als het Columbia River krachtstation, de noord-amerikaanse defensie, bepalingen betreffende het dumpen van surplus producten en invoerrechten overeenkomsten moeten nog steeds opgelost worden. (C. S.)

1958 goed jaar voor Holland Life

De Holland Life Insurance Sorance Society Ltd. heeft volgens het zojuist verschenen jaarverslag in 1958 zich verder ontwikkeld met een vertrouwenwekkende toename in inkomen, bezittingen en reserves. Op het gebied van zuiver verzekering was de toename in verzekerd kapitaal en in premie-ontvangsten hoger dan 50%. De premie-reserve nam toe van 245 tot 443 duizend dollars.

Een belangrijke dag voor deze jonge Canadese verzekeringsmaatschappij van Nederlandse oorsprong was de opening van een eigen gebouw, The Holland Life Building te Toronto, waar nu het hoofdkantoor is gevestigd. Prins Bernhard der Nederlanden was op die dag de ere-gast op dit feestelijk gebeuren. Verder was een belangrijke gebeurtenis de opening van een bijkantoor in Edmonton. Holland Life heeft eveneens bijkantoren in Vancouver, Montreal en Hamilton.

PREMIER SMALLWOOD

(Vervolg van pag. 1)

De voorgaande uitlatingen klinken wel heel bemoedigend. Er blijkt immers uit dat in Canada het rechtsgevoel nog niet dood is. Anderzijds is het merkwaardig dat vrijwel alle bladen zich hebben stilgehouden over de vraag of de regering van Newfoundland het recht had een Union buiten de Wet te stellen.

Daarom is de discussie over dit conflict zo onbevredigend. Men is het er allerwege over eens dat de Overheid het recht moet handhaven wanneer de Unions geweld gebruiken om aan hun eisen kracht bij te zetten. Maar men weigert zich af te vragen of de onrechtpleging alreeds begint wanneer een Vakverbond met voorbijzien van het algemeen belang zijn verlangens van een staking wil verwezenlijken.

De regering van Newfoundland heeft naar onze mening juist gehandeld toen zij de International Woodworkers of America het recht ontzegde als vertegenwoordiger van de houthakkers op te treden. En zij heeft daarbij een voorbeeld gegeven aan de Federale regering.

Uit deze ontwikkeling ontvangen wij de waarschuwing voorzichtig te zijn in onze sociale arbeid. De Christian Labour Association of Canada zal zich in haar streven niet alleen moeten richten op bescherming van de arbeidersklasse en verbetering van de werkomstandigheden. Zij zal zich ook moeten keren tegen een onrechtmatige machtsuitbreiding van de moderne vakbeweging. En daarnaast behoort het tot haar taak de Overheid te wijzen op haar plicht tot bescherming van de verschillende levensverbanden.

* * *

De Federale regering is uiteraard niet bereid verantwoording af te leggen van haar werkelijke motieven voor de afwijzing van het hierboven genoemde verzoek om versterking van het R.C.M.P.-garnizoen in Newfoundland. Zelfs de Conservatives bekennen immers niet gaarne openlijk dat zij zich in deze kwestie alleen door politieke overwegingen hebben laten leiden.

Daarom gaf Minister Fulton er de voorkeur aan zich te verschuilen achter een juridische interpretatie van het Wetsartikel dat de mogelijkheid van versterking van de politie-macht in de provincies omschrijft.

Prime-Minister Diefenbaker heeft uiteraard over dit alles nagedacht. Vooral hierom had men kunnen verwachten dat de Federale regering pogingen zou aanwenden om de indruk van haar optreden in Newfoundland zoveel mogelijk te verzachten. Inplaats daarvan berichtte zij kort na de staking aan Premier Smallwood dat de federale financiele hulpverlening aan Newfoundland in 1961 zal ophouden.

Deze mededeling heeft de gemoederen in Newfoundland nog meer verhit. Zij heeft bovendien de indruk gegeven dat Diefenbaker het op de jongste provincie van Canada gemunt heeft. De mogelijkheid van herziening van dit besluit is niet uitgesloten. Ook Alberta heeft hard moeten vechten om een bevredigende compensatie te ontvangen voor de beschikbaarstelling van haar natuurlijke hulpbronnen. Desondanks had de Federale regering een ander moment kunnen kiezen om zich uit te spreken over de financiele verhouding tussen Newfoundland en de rest van Canada.

Dave Valstar

POSITIEF GETUIGENIS

Soldaten die een erewacht moeten vormen voor een hoge persoonlijkheid krijgen daarvoor als regel speciale instructies. Onder meer wordt hen verteld, dat zij nooit negatief mogen antwoorden, als ze tijdens de inspectie zouden worden aangesproken door de personen, voor wie de erewacht is opgesteld, b.v. de Koningin. Wat die persoon ook vraagt, je mag nooit "nee" zeggen, nooit iets ontkennen. Vraagt b.v. de Koningin heel meelevend aan zo'n soldaat, of hij het niet vermoeiend vindt, om zolang "in de houding" te staan, dan zou hij kunnen zeggen: "We zijn hier voldoende voor getraind, majesteit", of "De eer, om dit voor U te mogen doen, doet ons alle vermoeienis vergeten". Dat zijn *positieve* antwoorden.

Het valt op, dat elk positief antwoord iets goeds zegt van iets of van iemand anders dan degene die het antwoord geeft. In de bovenstaande voorbeelden wordt iets goeds gezegd van de training en van de Koningin. Een positief antwoord is altijd prettig om aan te horen, en daarom behoort het tot de eerbied voor de Koningin, dat men altijd positief tot Haar spreekt.

Er zijn mensen, die door veel oefening en zelfdiscipline geleerd hebben, heel hun leven een positief karakter te geven. Zij geven U altijd het gevoel, dat zij U hoog achten en ze maken het een ander altijd gemakkelijk. Fouten van anderen schijnen ze niet op te merken en als ze ermee te maken krijgen, weten ze die te verkleinen, inplaats van ze uit te stallen.

Wat zijn dit voor mensen? Wat is hun kracht, waardoor zij zo voortreffelijk leven? Is dit niet het beeld van de Christen? Of komt dit meer voor onder "humanisten"?

* * *

Zolang wij nog niet in de hemel wonen hebben wij ook nog te maken met het *negatieve* in ons leven. Daarmee hebben we al gezegd, dat het negatieve niet bij de hemel hoort, niet bij het Licht, maar bij de duisternis. De duivel houdt van duisternis en van negativisme. De duivel houdt ervan, dat wij iets negatiefs zeggen. Hij wil graag, dat wij elkaar het leven onaangenaam maken, inplaats van elkaar op te beuren.

Maar Jezus, die machtiger is dan de duivel, en die onze Koning is, wil, dat wij positief zijn. Hij wil dat wij liefde hebben onder elkander. En de liefde bedekt alle dingen, gelooft alle dingen, hoopt alle dingen . . .

Er zit weinig goeds in, als wij opmerken, dat wij zondaren zijn, onbekwaam tot enig goed en geneigd tot alle kwaad. Dat weten we wel — in algemene zin. We moeten het ook weten in een persoonlijk beleven van dit schandelijke feit, en dan zullen we er niet zo gemakkelijk meer over praten.

Het is niet zo gemakkelijk, om elkaar te vertellen, dat we "geroepene heiligen" zijn en de duivel weet allerlei manieren, om ons daarbij te hinderen. Want zoiets komt niet in zijn kraam te pas. Immers het is een *positieve* aansporing om nu ook als geroepene heiligen te gaan leven.

Als wij geloven en belijden dat wij zondaren zijn, — zo in 't algemeen — geeft dat weinig moeilijkheden. We kunnen er rustig mee doorleven, want ons leven past precies bij zo'n belijdenis. Maar als wij belijden, dat wij "in Christus geheiligd" zijn dat wij tot de Goddelijke familie behoren, een geheiligd volk, dan moeten wij ernst maken met het gebod van Jezus "Weest dan gijlieden volmaakt".

* * *

Onze belijdenis — niet die op papier, maar die wij morgen tegen onze buurman uitspreken — zegt iets. Als het een negatieve belijdenis is, zeggen wij iets ten voordele van de duivel. "Och ja, ik ben ook maar een zondaar", betekent in feite een erkenning van het werk van de duivel.

Een positieve belijdenis zegt iets ten voordele van Christus en Zijn werk. Hebt U Uw buurman al eens verteld, dat Jezus U gered heeft? Dan hebt U iets goeds, iets geweldigs van Hem verteld, en de duivel heeft op dat moment gekermd van pijn en spijt. En Uzelf? Dat behoeven wij U niet te vertellen, U weet zelf, hoe U zich op dat moment gevoelde. U zou meteen wel "Halleluja" hebben willen roepen, zo blij maakt een positief getuigenis.

"Gij zult Mijn naam belijden voor de mensen", daar komen we niet onderuit, niet bij onze buurman, maar ook niet onder elkaar als christenen. U moet eens opletten, hoe belangrijk *getuigen* is. Dat staat de hele bijbel door, maar spreekt heel duidelijk in Openb. 12, vers 11 "Zij hebben hem (Satan) overwonnen door het bloed des Lams en *door het woord hunner getuigenis*".

Ad. O.

ON YOUR WAY

THE TOUCH OF FAITH

And Jesus said: "Who touched Me"?

Luke 8:45.

Our Lord asked that question when He was on His way to Jairus' house, where that little girl was dying. The multitude was close behind Jesus on either side. No wonder that Peter said: "Master the multitudes surround Thee and press upon Thee. So many people have touched Thee." But Jesus said: "No, someone touched me differently. For perceive that power has gone forth from Me."

Who was it that touched Jesus?

It was a woman who had an incurable disease. She had spent all her money for medicines.

Now she was poor. And above that, she was considered to be unclean. She was not allowed to go to the temple and to have contact with other people. We can imagine how she felt.

When she had heard about Jesus, new hope and expectation had come into her heart.

She stepped into the crowd, when Jesus passed by. She worked her way through the multitude.

Of course, she was afraid that someone would rebuke her and sent her back. But at lest she got close behind Jesus.

She put out her hand quickly and touched the fringe of Jesus garment.

Instantly the feeling of weakness and sickness left her. She knew immediately that she had been healed.

Did that happen merely because of the fact that she had touched Jesus?

No, many other people had also touched Jesus. But she had touched our Lord with the touch of faith. That means she stretched out her hand, believing: Jesus can and will help me.

Christ healed her and restored her into the fellowship with God and men.

Do you see the difference between the multitude and this poor unclean woman?

Many people touched Jesus, but she touched Him by the touch of faith.

Today many go to church and sit at the Lord's Table. But it can be that they do nothing else but surrounding and pressing upon Him.

They belong to the lonely crowd and they have no true communion with the Lord and fellowship with each other.

Do you touch Jesus with the touch of faith?

That means, do you come to Jesus asking for the forgiveness of your sins and the uncleanliness of your life about which nobody else knows?

Do you really believe that Christ can restore you in the fellowship with God and His people?

Christ healed the woman and asked her to make known what He had done to her. Therefore He asked: "Who was it that touched Me".

Today, Christ is asking men and women, who touched Him with the touch of faith, to confess Him among the lonely crowd.

He asks us to show what it means to live in the fellowship with Jesus and His people.

The question for us today is: Do we want to live and to die all alone among the lonely crowd, or do we want to live in communion with the living Lord and in fellowship with those who belong to Him?

Touch Jesus Christ with the touch of faith.

W. Vander Kolk

WANNEER ZAL'T ZIJN?

Of is het gauw een jubileum?

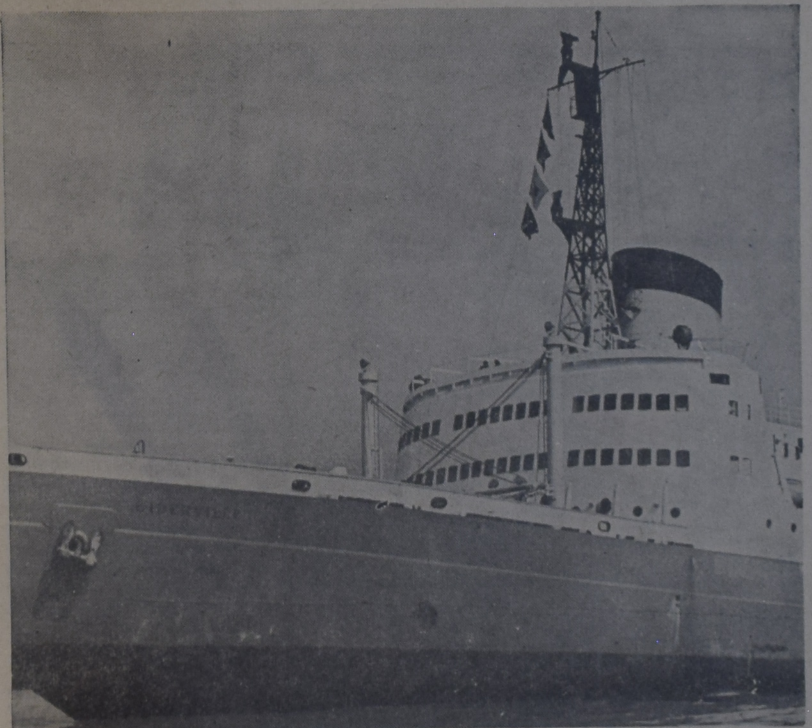
Als U binnenkort gaat trouwen of wanneer U spoedig een jubileum mag vieren, in beide gevallen zal het voor Uw vele vrienden en bekenden een aangename verrassing zijn, een annonce ervan in hun eigen krant, Calvinist-Contact, te lezen.

Ook verlovings-aankondigingen en geboorte-advertenties worden altijd met veel belangstelling gelezen.

Maakt anderen deelgenoot van de belangrijke gebeurtenissen in Uw leven. U hebt meer vrienden dan U denkt!

Voor de kosten zie linkerbovenhoek van de achterpagina!

Canada breekt de Seaway open

De D'Iberville, de grootste ijsbreker van de federale regering zal het eerste schip zijn, dat door de nieuwe Seaway-route gaat. De afvaart van deze historische tocht is vastgesteld op 25 April, "ijs en weder dienende".

Het besluit om voor deze eervolle tocht een schip van de Canadese regering te kiezen, onderstreept de belangrijkheid van Canada's rol in het gehele Seaway-project.

NEWFOUNDLAND
VRAAGT OM BEGRIP

Verdeeld door stakingen, bitter, boos en gedesillusioneerd over het gebrek aan begrip van het canadese "vasteland" voor haar moeilijkheden, vraagt Canada's jongste provincie, Newfoundland, zich op deze tiende verjaardag van haar aansluiting bij Canada wel eens af, of de Confederatie werkelijk wel de juiste stap is geweest. Wat is Newfoundland? En wat doet haar volk twijfelen? Vele Canadezen hebben, indien zij de moeite ooit namen de feiten die liggen achter de unie met Canada te leren, deze vergeten. Daarom zullen wij deze oudste kolonie, tevens jongste lid van de canadese familie wat van dichterbij bekijken.

Newfoundland, een grijze en groene driehoek die uit rotsen en wouden bestaat, staat als een schildwacht aan Canada's Atlantische kust. Reizigers die in de zomer per boot aankomen, zien de lange lage kustlijn aan de linkerkant wanneer hun schip de Gulf of St. Lawrence indraait. Bijna vierhonderd jaar geleden, toen John Cabot Noord-Amerika per schip vanuit Bristol, Engeland, verkende, was dit uitgestrekte eiland het eerste teken van de nieuwe landen die zo geheimzinnig in het Westen lagen. Ongeveer duizend jaar geleden voeren de Noormannen, geleid door mannen met namen zoals Leif en Eric door de mist en landden hun schepen aan deze kust vol inhammen.

Newfoundland was Engeland's eerste kolonie en zowel vissers als boeren staken al twee en een halve eeuw geleden over om zich daar te vestigen. In 1785 had het eiland 10.000 inwoners. In 1855 verkreeg het verantwoordelijke regering.

PREMIER SMALLWOOD

Tien jaar later was Newfoundland een van de engelse noord-amerikaanse koloniën, tesamen met haar andere Atlantische buren evenals Upper en Lower Canada, die begonnen een weg te banen naar een canadese confederatie. Op het laatste moment echter verkoos zij zich terug te trekken terwijl de anderen zonder haar verder gingen.

In 1918 werd Newfoundland door het moederland tot Dominion verklaard en geregeerd door haar eigen vergadering van afgevaardigden. Deze nieuwe staat van zelfstandigheid was echter van korte duur. In 1933, in het dieptepunt van de grote depressie gaf het eiland haar zelfstandige positie op en verklaarde niet zelfstandig voort te kunnen gaan. Engeland nam haar financiële verantwoordelijkheden over en een commissie van zes staande onder een "Resident Governor" werd aangewezen teneinde zich met het bestuur van het eiland te belasten.

De Tweede Wereldoorlog bezorgde Newfoundland enige mate van welvaart en bracht haar dichter dan ooit tot haar noord-amerikaanse buren en weer was er een beweging voor een nieuwe poging tot een verantwoordelijke regering. In september 1946 werd een Nationale Conventie samengesteld bestaande uit 45 gekozen afgevaardigden, "teneinde de stand van zaken van het land te bestuderen en aanbevelingen te doen... betreffende mogelijke vormen voor een toekomstige regering, te beslissen door het volk door een algemene verkiezing."

Na vele maanden van studie kwamen twee gezichtspunten naar voren: een groep leden vond dat Newfoundland onafhankelijk behoorde te blijven, hetzij onder een commissie-regering, dan wel onder een gekozen regering. De anderen geloofden dat alle aanvaardbare vormen van regering, waaronder een unie met Canada, bestudeerd zouden moeten worden.

De meerderheid van de leden der Conventie verwierp echter het voorstel van een confederatie met Canada, en stelde voor de vragen die het volk gesteld zouden worden tot twee te beperken: een voortzetting van de commissie-regering dan wel terugkeer tot een gekozen Legislature en behoud van de onafhankelijke status.

Dit nogal beperkte voorstel werd verworpen nadat een petitie, door duizenden Newfoundlanders ondertekend, verzocht dat confederatie ook op het stembiljet vermeld zou worden.

Het volk stemde in afgeronde cijfers met 22.000 voor een commissie-regering, 64.000 voor confederatie en 69.000 voor onafhankelijke en verantwoordelijke regering. Een meerderheid trad echter niet duidelijk naar voren en volgens de bepalingen van de verkiezing werd een nieuwe stemming uitgeschreven waarbij de vraag met de minste aanhang geschrapt werd.

De tweede stemming werd op 22 juli 1958 gehouden. Hierbij stemden 78.000 vóór confederatie en 71.000 voor verantwoordelijke regering. Terwijl slechts 53% van de stemmers hun toestemming had gegeven, begon Newfoundland een unie met Canada en op 31 maart 1949 werd zij de tiende provincie.

Er waren autoriteiten op grondwettelijk gebied die ten tijde van de unie verklaarden dat de meerderheid vóór confederatie niet voldoende voor een beslissing was. Enkelen waarschuwden zelfs dat de wettigheid van deze daad in twijfel getrokken kon worden, aangezien Newfoundland op dat moment geen gekozen regering had die deze zaak kon goedkeuren. En zij waarschuwden dat deze beschouwingen enkele jaren later als moeilijkheden naar voren zouden kunnen treden.

Gedurende het recente heftige arbeidsgeschil in Newfoundland was er niet alleen kwaad bloed onder de bewoners van het eiland zelf, maar er heerste in sommige gedeelten een grote mate van kwade gevoelens tegen "mainlanders". Stafleden van Toronto'se dagbladen werden verjaagd en bedreigd door oproerigen op straat. De gemoederen waren verhit.

Een intensief beschouwer van de zaken in Newfoundland en een van haar meest competente journalisten, Mr. Don Jamieson, mede-eigenaar van het radiostation CJON in St. John's verklaarde dat de Newfoundlanders ongelukkig en gedesillusioneerd waren.

"De Newfoundlanders zijn geheel ontmoedigd", zei hij. "Na tien jaar Confederatie realiseren zij zich plotseling dat het vasteland hen even slecht begrijpt als tien jaar geleden."

Hij vond dat de leiders van de federale regering Newfoundland links lieten liggen behalve gedurende de verkiezingen. "Er heeft nooit enige werkelijke poging of studie plaats gehad teneinde ons in de canadese familie op te nemen."

Het heftige geschil over de staking en de onwettig verklaring van de International Woodworkers Union door de provinciale regering van Mr. Smallwood, worden, zo belangrijk als zij nu zijn, op de achtergrond gedrongen dor dit grote vraagstuk: de gevoelens van Newfoundland ten opzichte van de rest van Canada.

Er zijn mensen in Newfoundland die de Confederatie zouden willen verlaten. Toch wordt dit niet als een waarschijnlijke oplossing gezien. Want dit alternatief zou op de lange duur minder gunstig voor de Newfoundlanders zijn. Canada kan desondanks haar ogen niet sluiten voor de gevoelens van Newfoundland. De staking van de loggers was niet de enige of directe reden van dit misverstand. Het was er al eerder, maar het lag onder de oppervlakte verborgen. De staking werkte als een bijtende chemische vloeistof die in een stille vijver werd gegoten, waarbij de daaropvolgende reactie modder en rommel naar de oppervlakte deed borrelen.

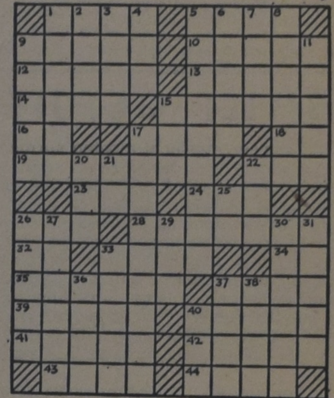
Voor het herstellen van de vrede is het klaarblijkelijk nodig dat de rest van Canada meer leert over haar nieuwe lid van de familie en zich meer inspant haar te begrijpen. (CS)

Weekly X-Word Puzzle

ACROSS
1. Mother
5. Equips
9. Danger
10. Blundered
12. Silly
13. Nasser's capital
14. Rendered fat
15. Stagger
16. King of Bashan
17. Cupola
18. Nickel (sym.)
19. Small restaurant
22. Roman money
23. Loiter
24. Audience
26. Viper
28. Male geese
32. Solar deity (var.)
33. Be undecided
34. Chinese measure
35. A wrong
37. Storage battery plate
39. Worship
40. Dimes
41. Unusual
42. Plague
43. Agrees (slang)
44. Marries

DOWN
1. A household
2. Sandarac tree
3. Obey
4. Malt beverage
5. Entrust
6. Angry
7. Fortitude
8. Calm
9. A steersman
11. Miss Day
15. Also
17. Jingles
20. Lofty mountain
21. Sun god
22. Exist
25. Sale notice
26. Of a continent
27. Pekingese
29. Some
30. African mammals (colloq.)
31. Soapy
33. A thick soup
36. Jupiter
37. Departed
38. Peel
40. Crow's cry

Verdien een boek . . .
Geef een boek als geschenk

Het kost U niets om in het bezit te komen van een aantal mooie en goede boeken. U behoeft alleen het gesprek op Calvinist-Contact te brengen, als U op bezoek bent bij familie of vrienden, die dit blad nog niet lezen. De rest is niet moeilijk, nu ons blad steeds actueler en aantrekkelijker gaat worden.

Voor elke abonne, die U op die manier aanbrengt, kunt U uit onderstaande lijst een boek als premie kiezen. De enige bepaling is, dat U tegelijk met de opgave van het nieuwe abonnement het abonnementsgeld van $4.00 opstuurt. Maak gebruik van het gemakkelijke formulier op de achterpagina van dit blad.

Onze lijst van Premieboeken

voor het aanbrengen van één nieuwe abonné voor "Calvinist-Contact"

S. P. Akkerman,	Zand en Klei
M. Apperloo,	De laatste tocht
L. H. Stronkhorst,	Kinderen der Mensen
A. M. Briggs,	Het is mijn broeder
Jouke Brouwer,	De nieuwe Aarde
J. Van Doorne,	Het kind Hans
Jo Van Dorp-Ypma,	Domine in Laodicea
M. E. 't Hart	Woningruil
Henk Krijger,	De witte duiven
P. Terpstra,	De kleine Residentie
J. Visser—Roosendaal.	In 't laatste kwartier
Marjorie Buckingham	Broad is the way (Meisjesboek)
P. Terpstra	De einder is te ver
Dr. A. De Bondt	De Satan
Jo Kalmijn—Spierenburg	Moeder vertelt
—	Moeder vertelt verder
M. A. M. Renes—Boldingh	Het Licht wint (Kerstverhalen)

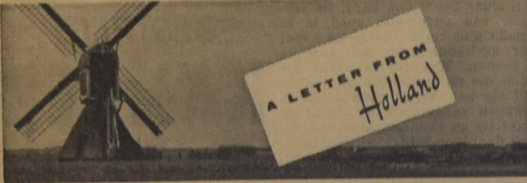
Voor 2 abonnees:

Arjen Miedema	Gesprekken met Gabriel
Ds J. J. Buskes Jr.	De komst van het Koninkrijk (Bijbels Dagboek)
Ds G. Lugtigheid e.a.	Gebonden Schoven (Bijbels Dagboek)
Dr Elsa Pereira d'Oliveira	Hygiëne van de vrouw
Prof. Dr J. Waterink	Brieven aan jonge mensen

Voor 4 abonnees:

Dr W. M. Kuseman	De wonderwereld der biologie
W. W. Reys	Nederland zoals het was - zoals het is
C. Rijnsdorp	Op zoek naar het geheim
P. W. J. Steinz	De wonderwereld der beeldende kunst

Enkele van de titels welke genoemd zijn in het reclame-boekje zijn uitverkocht. Wilt U daarom Uw keus maken uit deze lijst?

door Mevr. Jacoba M. De Groot-Vreugdenhil

Ik moet beginnen met u mijn verontschuldigingen aan te bieden voor de onjuiste berichtgeving in mijn vorige brief. Niet 47, maar 48 zetels bezet de Partij van de Arbeid in de nieuwe Tweede Kamer. Het Gereformeerd Politiek Verbond, waarvan ik vertelde dat het 1 zetel had veroverd, zal niet in de Kamer vertegenwoordigd zijn.

De fout die ik maakte was wel een fout in commissie. Enkele dagen lang heeft heel het land in de veronderstelling geleefd, dat het eindresultaat van de verkiezingen was zoals ik het u heb doorgegeven. Nadat op donderdag de verkiezing had plaats gehad werden op zaterdag de fractievoorzitters van de nieuwe Tweede Kamer door de Koningin ontvangen; zij wilde hun advies vragen over de samenstelling van de nieuwe regering. Zo meldden zich, een voor een, negen politici op het Huis ten Bosch, voorzitters van grote en kleine fracties. Onder hen was ook mr. L. P. Laning, als vertegenwoordiger van de kleinste fractie, het Gereformeerd Politiek Verbond. 's Zondags moet er in sommige kerken zijn gedankt voor de voor het G.P.V. gunstige verkiezingsuitslag. En 's maandags kwam het bericht, dat de officiële uitslag anders lag dan was bekend gemaakt. Het officiële stemmencijfer van het G.P.V. bleek bijna 25 beneden de kiesdeler te liggen. Dat wilde zeggen, dat geen zetel aan het G.P.V. kon worden toegewezen. Er moest nu worden nagegaan welke partij het hoogste gemiddelde per zetel had en dat bleek de P.v.d.A. te zijn. Vandaar dat de socialisten er een zetel bij kregen. Het komt er dus op neer, dat de stemmen van het G.P.V. een socialistische afgevaardigde, mej. Mr. Lemaire, in de Kamer hebben gebracht, wat wel allerminst de bedoeling zal zijn geweest. Dergelijke risico's zitten in ons kiesstelsel en daarvoor is ook van te voren gewaarschuwd. Waren deze Gereformeerde stemmen op de Antirevolutionaire of de Christelijk-Historische partij uitgebracht, dan was er nu een rechtse meerderheid in de Tweede Kamer. Zij het dan een minimaal kleine (76 van de 150).

Nog op dezelfde zaterdag van de raadpleging der fractievoorzitters heeft H.M. de Koningin een informatie-opdracht verleend aan prof. dr. Beel. Hij moest de mogelijkheid onderzoeken van een kabinet, dat kon rekenen op een vruchtbare samenwerking met de Kamer. Prof. Beel, die bekend staat als een voortvarend en snel-werkend man, is met die opdracht een paar weken doende geweest.

Pas na het voorlopige werk, door prof. Beel verricht, heeft de Koningin een rechtstreekse kabinetsformatie-opdracht gegeven. Eerst aan de (r.k.) prof. v. d. Brink, die om persoonlijke redenen om ontheffing verzocht. Daarna aan prof. dr. de Quay, de commissaris der Koningin in Noord-Brabant, eveneens r.k. Verwacht wordt dat ook prof. de Quay een paar weken nodig zal hebben om tot een resultaat te komen als hem dat gelukt.

Inmiddels is de nieuwe Kamer reeds bijeen geweest. En niet in onverstoorde eendracht. Een van de eerste punten, die zulk een nieuwe Kamer heeft af te werken, is altijd de verkiezing van een voorzitter. Dr Kortenhorst vervult dit ambt reeds jarenlang en tot voor kort met algemene instemming. Ditmaal verkozen de socialisten echter, niet op dr. Kortenhorst te stemmen, aangezien hij volgens hen in december j.l. niet de vereiste onpartijdigheid in acht heeft genomen. Evenwel verkreeg dr. Kortenhorst toch de volstrekte meerderheid. Vervolgens wensten de rooms katholieken niet op een socialist als 2de voorzitter te stemmen, zodat de liberaal Korthals als zodanig werd gekozen, terwijl de a.r. Mr. Roosjen als tot dusver 3e voorzitter zal zijn. Wanneer het op dezelfde manier moet gaan bij de samenstelling van een nieuwe regering heeft Prof. de Quay misschien nog wel meer dan 2 weken werk!

☆

Als tegenhanger nu eens een paar voorbeelden van eensgezindheid. Die komen namelijk óók voor!

Allereerst was er de thuiskomst van de uit Indonesische gevangenschap ontslagen Nederlander Schmidt. Schmidt, die kapitein van het Kon. Ned. Ind. Leger is geweest, werd ruim 6 jaar geleden op een decembermorgen gearresteerd, toen hij zich in Bandoeng naar het kantoor begaf van de onderneming waar hij werkte. Zijn proces duurde 2 jaar. De openbare aanklager beschuldigde hem, dat hij deelgenomen had aan gewapende overvallen van de Daroel Islam. Zijn medebeschuldigde Jungschlaeger is tijdens dit proces overleden. Schmidt heeft, evenals Jungschlaeger, voortdurend zijn onschuld betoogd. Hij werd tot levenslange gevangenisstraf veroordeeld.

Waarom dit vonnis verleden week tot vijf jaar gevangenis werd verminderd is Schmidt niet duidelijk geworden. Er is waarschijnlijk niemand die het goed begrijpt, al worden wel allerlei vermoedens uitgesproken. Maar algemeen is de vreugde om Schmidts behouden terugkeer. En het respect voor de man die zich door de ondervonden behandeling en de algemene vijandschap niet heeft later intimideren.

Even eenstemmig was de reactie op het Engelse besluit om de vluchten van de Kon. Luchtvaart Maatschappij op Singapore definitief te beperken tot 1 per week. 'Dit besluit accentueert pijnlijk in welk opzicht een groot land klein kan zijn', heeft minister Luns er over gezegd. Daarmede is wel iedereen het eens.

☆

Eindhoven heeft een Daf-dag beleefd. Dat was toen de eerste productiewagens van de Daf 600 door de fabriek van de gebroeders Van Doorne werden afgeleverd. De allereerste Nederlandse personenauto was bestemd voor de voorzitter van de K.N.A.C.; die had er namelijk eentje besteld zodra hij hoorde dat er door de gebroeders Van Doorne aan een personenauto werd gewerkt. De tweede was een geschenk voor Mevrouw Smulders, de enige vrouwelijke burgemeester in ons land. Mevrouw Smulders vervult nu reeds 12½ jaar in Oost-, West- en Middelbeers het ambt, dat zij van haar in de oorlog omgebrachte man heeft overgenomen en haar gemeentenaren vonden dat zij wel een cadeautje had verdiend. Nu, zo'n Dafje was voor dit geval wel een gelukkige keus.

In Rotterdam is in dezelfde week de Euromast op hoogte gekomen. Dit gevaarte van ruim honderd meter hoog zal voortaan het stadsbeeld van Rotterdam beheersen. Het zal als uitzichttoren fungeren en bovenin komt een restaurant. Het is op heel kunstige wijze gebouwd, maar omdat ik er weinig of niets van begrijp kan ik er ook niet veel over vertellen. Men sprak niet van 'bouwen', maar van groeien, en dat groeien ging verbazend snel in zijn werk: gemiddeld 4.38 m. per dag; bij gunstige weersomstandigheden groeide het ding harder dan bij storm.

Kort nieuws.

— Het Noorse bod van f 29 miljoen op de Nederlandse walvisvaarder Willem Barendsz is afgewezen.

— Koning Boudewijn van België is van plan op 8, 9 en 10 juli a.s. naar Nederland te komen voor een staatsiebezoek aan koningin Juliana en prins Bernhard.

— Prinses Beatrix zal van 13 tot 19 september een bezoek brengen aan New York en omgeving. Zij heeft een uitnodiging aanvaard om 19 september de feestelijkheden bij te wonen in de staat New York ter gelegenheid van de viering van de 350ste gedenkdag van Henry Hudson's tocht op de Halve Maen van Amsterdam naar Noord Amerika.

— In de metaalindustrie is men tot overeenstemming gekomen over verkorting van de wekelijkse arbeidstijd van 48 tot 45 uur. In 1962 zal de vrije zaterdag in deze bedrijfstak een feit zijn.

— Overleden is Mgr. E. Lagerwey, bisschop van de Oud-Katholieke Kerk.

ANKE

door

FOKA VAN LOON

(31)

KORTE INHOUD: Anke, de vrolijke dochter van de Noord Hollandse dorpssmid Van Dalen logeerde na het behalen van haar Mulo-diploma een poosje bij haar grootouders op een kwekerij, maar ze heeft zojuist bericht gekregen dat haar Moeder ziek is en dat ze thuis moet komen om het huiswerk over te nemen. Haar tante Lien brengt haar naar de trein, maar eerst gaan ze wat kopen in het winkeltje van Juffrouw Millenaar. Harry Millenaar, die Anke daarna met zijn motorfiets naar het station rijdt is van haar onder de indruk gekomen. Anke wijdt zich met liefde aan de verpleging van haar zieke moeder, onbewust van wat er in het hart van Harry omgaat . . .

Het onrecht neemt hoe meer ze er zich in verdiept, groter afmetingen aan, tot moeders roep haar naar de kamer drijft en een eind maakt aan haar opstandige overwegingen. Ze wast gehaast haar handen onder de kraan, verwisselt haar bonte boezel met een fris door haar zelf geborduurd schortje en werpt een laatste blik op de genietende mensheid buiten. De weldadige kachelwarmte slaat haar dadelijk tegen, dan wordt ze er zich pas van bewust, hoe kil 't in de keuken was en hoe steenkoud ze is geworden. Het water zingt op de kachel.

"Wie laat er nou z'n eigen zo verkleumen?" bestraft moeder ontevreden. "Wat had je daar toch zolang te studderen?"

"Och!" Anke aarzelt even met haar antwoord en schept onderwijl thee in de pot. "Ze rijden zo lekker! Je kunt ze uit 't keukenraam net zien!"

Vrouw van Dalen, anders niet aangelegd om de verschillende nuances in haar dochters stem te onderkennen, beluistert nu toch in die toon verlangen om jong te mogen zijn. Hetzlfde heeft deze middag, al was het dan in andere vorm, zich bij haar doen gevoelen, daarom zegt ze: "'t Is waar ook, ik heb er niet zo bij stil staan, maar jij had ook nog makkelijk efkes weg kend. Of je nu al in de keuken zit, of op 't ijs, dat blijft voor mijn toch hetzelfde." Ze meent het goed, maar helemaal verloochenen wat haar tot een tweede natuur is geworden, kan ze toch niet.

Anke staat even heel stil, werktuigelijk doet haar hand het deksel van het theetrommeltje open en dichtvallen, open, dicht! Moeder verwijt haar niets en toch schaamt ze zich. In gedachten hoont ze zich zelf: "Mooi zingen kun je: "Wandel maar stillekens achter Hem aan," maar de eerste de beste middag dat er ijs is, zou je Moeke alleen laten. Ben je brommerig, dat niemand om je genoegen heeft gedacht!"

Met sissend geweld kookt het borrelend water over de kachel. Dit brengt haar weer tot zichzelf. Ze vliegt toe en heft de ketel hoog op. Ook moeder is toegeschoten, ze stoot in haar vaart de stoof omver. Een wolk van as stuift achter haar op.

"Meid, kijk dan toch ook uit, wat een kladderige boel hebbe we nou!" kijft de smidsvrouw, "je lijkt midden op de dag wel te dromen."

Anke giet het water op de thee. Haar gezichtje krijgt opeens een guitige uitdrukking en ze plaagt: "Wat een doerak ben ik toch, Moeke! Had me nou toch op tijd naar 't ijs stuurd, dan was dit niet beurd. Zal ik dan nou nog maar efkes gaan, of eerst opruimen? En die stoof, dat heb ik toch niet op m'n geweten?"

"Nou," antwoordt vrouw van Dalen, terwijl ze naar haar plaats retireert, "dát zeg ik je nog zo dadelijk niet na. Ik verschoot zó van dat water. Als je met dezelfde vaart de thee zet had, was alles goed ofkommen!"

"Hoe meer ik 't bekijk, m'n moeder heeft gelijk!" rijmt Anke er luchtig op los. Ze voelt zich licht als een veertje nu, bevrijd van kwellende gedachten. Gewapend met stoffer en blik komt ze even daarna uit de keuken. Nog maar net is ze bezig de as zo voorzichtig mogelijk van 't kleed te verwijderen, of de buitendeur wordt geopend en voeten stommelen in het gangetje.

"Vader!" denken Moeder en Anke beiden met een gerust hart. De kamerdeur zwaait open en een hun welbekende stem noodt gastvrij: "Loop maar door, 't vrouwvolk zit, wed ik, al te wachten met de thee."

"Ja," bitst moeder, onthutst, "maar ook met de rommel." Vader, nog geheel te goeder trouw, draait aan een knopje en zet zo zijn vrouw en dochter in een zee van licht. "Ziezo," schertst hij goedsmoeds, "nou kenne we zien, wat we zegge. Kijk es hier, vrouw. Deze mijnheer — dat is Millenaar — een zoon van je oude vriendin." Hij schuift trots Harry als een presentje naar voren! "Is het niet net zo'n baas kerel als onze Jan?"

Harry beduidt moeder, dat ze vooral niet voor hem moet opstaan. Ze is immers zo lang ongesteld geweest? Ja, ja, daar heeft hij van gehoord! Tante Lien komt vrij geregeld bij zijn moeder! Maar vrouw van Dalen blijft niet zitten, ze begroet Harry verheugd en met een vriendelijkheid, als Anke nooit te voren bij een ontmoeting van haar moeder met vreemden meemaakte. Wel, wel, daar staat vrouw van Dalen van te kijken! "Ben je een zoon van Grietje? Nou ga zitten!" Dan volgen haar ogen die van Harry en ziet ze Anke, die verstijfd van verbazing, nog steeds op de grond hurkt, de veger in haar hand. "We hielden net een klein ongelukje," vertelt vrouw van Dalen. "Laat het nou maar zo, Anke. Morgen komt de rest wel." Anke gehoorzaamt, richt zich op en steekt Harry haar hand toe.

"Ken je me nog?" vraagt ze onbevangen.

"Dat zou 'k wel denken," meent Harry. "Zo kort van memorie ben ik niet!" Zijn verrukte blikken gaan langs het eenvoudige meisjesfiguurtje, in het simpele groene jurkje en crème schortje, naar de goudbruine ogen in het matbleke gezichtje.

Anke wendt zich lichtelijk verwonderd en met een vaag gevoel van beklemming af. "Ik zal dit zaakje even wegbrengen, dan schenk ik thee," zegt ze en kijkt haar moeder aan.

Die knikt: "'t Is goed!" Haar volle belangstelling geldt op dit ogenblik Harry! 't Is of met hem een deel van haar jeugd voor een poosje tot haar weerkeert.

Van Dalen schuift zijn eigen armstoel bij voor Harry, maar deze weigert: "Nee, nee, die is voor de baas van 't huis, ik zou me schamen, als ik u uw plaatsje afhandig maakte." Hiermee verovert hij moeders hart, geheel onwetend, stormenderhand. Hij behoort dus niet tot die pretzakken, die menen, dat de hele wereld hun toebehoort, omdat ze toevallig met een boord en een hoed lopen.

Als Anke de thee heeft rondgediend, krijgt ze een enk van haar moeder. Er moeten koekjes gehaald. "Hier!" ze duwt het meisje een gulden in de hand. "Haal efkes wat cakes bij vrouw Graling."

Anke vraagt zich af, terwijl ze zich op een holletje naar de winkel begeeft, wat milde geest zich van haar moeder heeft meester gemaakt! Cakes op een gewone werkdag! 't Is bij haar weten in 't smidshuis nooit eerder vertoond. Toen vader en moeder hun koperen bruiloft vierden, gaven ze een heel armoedig theemiddagje voor de weinige familie, 's avonds voor de buren wéér koffie of thee met een voordelig koekje. "'t Ken niet meer lije," zei moeder, toen vader een aanmerking over haar karige traktatie maakte. "Ik weet 't makkelijk, er benne hier zat genog, die make schuld bij de vleet om de grote man uit te hange, maar daar doen ik niet an mee. 't Voegt ons niet en daar is 't mee uit!" Nu schijnt moeder plotseling kapitaliste te zijn, hoewel haar ziekte veel geld heeft gekost en 't in de smederij maar slapjes is. Enfin, 't is Anke wel naar 't zin. Vrouw Graling heeft de gewone zandcakes niet, wel die grote ronde met glazuur, die zijn twee centen duurder per stuk! Zal ze die dan maar geven? "Wel ja!" Anke zet haar royaalste gezicht. Ze is zeker, dat ze voor deze verkwistende uitgave geen standje van moeder te duchten heeft. Ze snapt echter niet, waarom Moeder zó verguld is met het bezoek van die Millenaar. Hij is hun toch helemaal vreemd? Hoewel, hij lijkt wel aardig.

De kamer is een idylle van gezelligheid, is Anke's indruk bij het binnenkomen. De mannen dampen als schoorstenen. Meikie en de poes zitten te zamen op het vloerkleedje voor de warme kachel. Meikie is net een plaatje.

(Wordt vervolgd.)

De Argeloze Mr. Weiss

Mr. Weiss is Duitser. Althans van afkomst, maar dat maakt bij een Duitser niet zoveel verschil als bij óns volkje. Als Duitser is hij ijverig, ja fanatiek. En betrouwbaar. Ja, ironclad. En nederig. Neen, onderdanig. Tot hij weer de baas wordt. Maar dat wordt hij hier niet. En mitsdien is hij een geacht citizen. "Tough and humble", zei eens iemand, "dat moet je hier zijn." Hij wilde een vereniging oprichten. "Tough and Humble Ltd." Hij was zelf een Duitser, maar ik wil geen woord kwaad over hem horen, niet over hem noch over zijn gevoel voor humor. Ik denk dat ieder volk zijn Duitsers heeft. De Duitsers misschien wat meer dan de niet-Duitsers.

Mr. Weiss is maar steeds in moeilijkheden met zijn huis. Het begon al bij de aankoop. Er rustte op het huis een flinke eerste hypotheek en de verkoper was genegen om een eveneens vrij grote tweede hypotheek "terug" te nemen en er resteerde dan een niet te hoog bedrag dat in cash moest worden betaald. Voor Mr. Weiss was dat bedrag echter toch nog onbereikbaar. Hij had maar juist genoeg contanten om de "deposit" te betalen.

Een real estate agent echter s vindingrijk. Hij zei: Mr. Weiss, wie is Uw lawyer? En Mr. Weiss zei: Dat is Mr. Johnson. En de agent zei: Ha, dan is het goed. Ik ken Mr. Johnson en ik ken hem zelfs heel goed. Old friend. We zullen Mr. Johnson de zaak wel laten oplossen en tekent U het contract maar en stort U de deposit maar. En zo deed Mr. Weiss. In het contract stond dat het transport zou plaats vinden op 18 Februari.

Mr. Weiss hoorde niets meer tot de kalender 17 Februari wees. Toen belde Mr. Johnson en zei: ik moet morgen Uw koop afhandelen en

RECHT EN KROM IN CANADA

wilt U vanavond maar op mijn kantoor komen om de hypotheek te tekenen en de penningen te deponeren. Mr. Johnson is een druk bezet man en veel van zijn werk is "last minute". Zijn client kwam haastig aangedraafd en tekende ieder document wat hem werd voorgelegd. En nu een cheque voor $ 1500.—, zei Mr. Johnson. Maar Mr. Weiss had geen $ 1500.—, zelfs geen $ 15.—. En hij vertelde de voorgeschiedenis. Waarop Mr. Johnson hoogrood aanliep en een kwaadaardig telefoongesprek met zijn vriend, de agent, voerde. Voor een Nederlandse notaris zou dit het einde zijn geweest van de zaak. Maar niet voor Mr. Johnson. Het volgende telefoongesprek was met een andere old friend, de plaatselijke bankmanager. Niet met een finance-company of met een soortgelijke menslievende instelling. Nee, gewoon met de bank. Na 30 minuten stond Mr. Weiss al weer op straat. Morgenochtend eerst naar die bank, zei Mr. Johnson. Nog meer papieren tekenen. Mr. Weiss kreeg de penningen van de bank, met als onderpand zijn complete meubilair, zijn fridge, zijn stove, zijn washer, zijn oude auto en zijn "goede naam". Alles a raison van 6% interest. Zegge 6%. In 30 minuten, alles "over the phone". Een heel aparte wijze van zaken doen, die business in Canada. In Nederland zou het een maand geduurd hebben. In Duitsland een jaar. En in beide gevallen met negatief resultaat.

En nu is Mr. Weiss wéér in zak en as. Had hij me daar een aardig huis gekocht met aan één zijde een grote tuin en dus een mooi uitzicht. Die tuin is wel van de buren, maar goed, het uitzicht heeft Mr. Weiss. Tenminste, dat dacht hij. Wat evenwel is het geval? Draglines zijn aan het werk geslagen en halen de grond open. Men gaat op de tuin bouwen. De eigenares heeft dat stuk grond verkocht en er komt een apartment building. Zoals dat in grote steden meer en meer gebeurt. Elk vrij stukje land wordt benut en elke boom en grasspriet verdwijnt. En daarmee verdwijnt dus het fraaie uitzicht. Mr. Weiss wordt ingebouwd.

Hij voelt zich tekort gedaan. De zaak is, zegt hij, dat de mensen die mij dit huis verkocht hebben, alles van tevoren wisten. Juist omdat ze vernomen hadden dat het land verkocht was aan een apartment-builder hebben ze hun huis te koop gezet. Is dat nu een eerlijke zaak?

Zijn vertrouwen in de Canadese wetskenner wordt deze keer niet gehonoreerd. Of het een eerlijke zaak is, blijft een open vraag, maar vast staat dat er onder Canadees recht niets aan het geval te doen is. Het zakenleven is hier vlot, maar het is ook hard. De verkoper van onroerend goed is in Canada niet verplicht om de koper over omstandigheden als deze in te lichten. **Wel** als het gaat om feiten die de rechtstitel aantasten. **Niet** als het betreft dingen die de **belangen** raken, ook al wordt de materiële en ideële waarde van het goed daardoor beïnvloed. Het standaardgeval in de Canadese rechtspraak op dit gebied is dat van de slager die vernam dat vlakbij zijn zaak een supermarket gevestigd ging worden. Hij zette haastig zijn pand en zijn bedrijf te koop, vond een gegadigde en wist de transactie te voltooien voordat de grote concurrent begon te bouwen. In de procedure, welke later door de arme koper werd aangespannen, werd beslist dat de verkoper niet verplicht kon worden geacht om de adspirant-kopers volledig in te lichten en dat de koper zelf maar beter had moeten uitkijken....

L. Verbeek.

(Vragen over de in deze rubriek behandelde onderwerpen aan Mr. L. Verbeek, 121 Evelyn Crescent, Toronto 9, Ont.)

LEAGUE EDMONTON OF CHRISTIAN REFORMED LADIES AIDS

On Wednesdayevening, *April 1st*, our League held its Spring Rally in the Beverly Church. With the singing of "I Will Sing of My Redeemer" and prayer the meeting was opened. Then our President, Mrs. P. Van Rij, read a few verses of Eph. 2 to which she referred in her opening's word; we are all members of God's household with a God-given task in this life. The roll call showed that approximately 200 ladies had come to Beverly. A hearty applause was given to the ladies from Neerlandia, (approximately 100 miles) and Edson (125 miles from Edmonton) who had had come all that way to be with us and listen to Rev. H. Van-Dijken from Neerlandia whose address was entitled: HOW CAN A WOMAN, OUTSIDE OF HER FAMILY, BEST CONTRIBUTE TO GOD'S KINGDOM. The speaker said that at first glance the answer should be; "go back in your family as that is where task is in the very first place". Together we pondered a while on some of the mothers in the Bible, for instance, Moses' mother who knew she would only have him for a very short while and yet in those years trained him so that when he came to Pharaoh's court he never forgot his God-fearing mother and what she had told him. Through her work she was an instrument in God's hands to deliver Israel from the bondage. Another example is Hannah, who prayed for a son. There was some selfishness in that prayer — it was a shame not to have a child for a married woman — but yet a tremendous amount of unselfishness. She wanted a son and give him back to God. Because of her prayer and her work a mighty leader was raised up in Israel. New Testament examples are Lois and Eunice, mother and grandmother of Timothy. But what is actually woman's place in this world? God made Eve out of a rib of Adam, as a helpmate and companion for him. Through the fall, she became completely subjected to her husband — through her childbearing was elevated to a position where she was no longer a servant, but was on the same level as her husband. The women in Israel were respected, some of them even became leaders or prophetess; in the heathen countries the women were far worse off. Paul writes in Galatians 3 that there is neither male nor female; all are one in Christ. In this big household of God we have all been given a task — the woman in her family in the first place. But that is not all. We also have a duty to study God's word, at Ladies Aid so that we will be better equipped to witness to our neighbour. For our new-Canadians there is the challenge to learn the English language just as soon as they can, so that they will not be hindered by the language in telling others about God. In the second place it is our duty to reprove and admonish and build one another. In order to do this one must study the word of God and with the authority of that word admonish one another. There is also a wonderful opportunity for active service. We are children of our Father, and when others look at us they will see the Father in us. That thought should make us more aware of the fact how important it is that we live according to His will. As women we have a definite task to witnessing; there are some examples of this in the Bible, Hulda, Mirjam, the four daugthers of Philip, the evangelist (Acts 21:8, 9) and others. Much can be learned by going through the Gospels to find out how Jesus approached this problem. How did He talk to people? By speaking of everyday things, a wheatfield, a vineyard, etc., and through these parables He spoke to them about salvation for those who repented, judgment for those who did not want to repent.

Some of the churches have a deaconess. As the Scripture is not too clear on this, our Churches do not have them. But just the same, the work of helping, caring for the sick and poor, being a virtuous woman (like described in Proverbs 31) is our task as well. In the Bible there is also mention made of widows, and prophetesses who took a special place in their lives. Some of our women become active in missionary work, or as teacher, nurse which are all wonderful opportunities for women to witness outside of her home.

After Rev. Van Dijken's address we listened to some organ music and in the meantime tried to formulate our questions for the discussion period. During community singing a collection was taken up for library books for our Christian Schools.

The special program in the Holland language consisted of two readings by Mrs. Alberda, entitled "contact" and "Wie Van U Zonder Zonden Is" after which Mrs. G. Nonnekes closed with us in prayer. Refreshments were served in the basement, where we had also a short delegate meeting with the delegates from Neerlandia and Edson who are considering joining our League.

Mrs. Horace S. Baker,
League Secretary.

ALLEEN MAPLE LEAF GEEFT U ZOVEEL WAARDE VOOR UW GELD

ALBERTA AAN DE LIJN

door Tini Van Ameyde

(vervolg)

De maand Maart stond op het platteland van Alberta in het teken van de befaamde prairie farmers-mars naar Ottawa. Vele afdelingen van de Farmer's Union of Alberta kozen hun afgevaardigde voor de mars, die ten doel had de problemen der Westelijke farmers met nadruk voor te leggen aan de regering. Ongeveer tweehonderd mensen uit Alberta namen deel aan de reis. "We're bringing home the bacon!" zei een optimist, maar zoals U weten zult, is dat geen waarheid geworden. Toch schijnen onze farmers wel hoop te hebben, dat hun massale petitie in Ottawa indruk gemaakt heeft, dus nu wachten ze ongeduldig af.

Twee onzer emigranten werden met ere genoemd in het nieuws. Dat zijn Mr. Herman Kleefman van North Edmonton, die erin slaagde om een kind uit een brandend huis in veiligheid te brengen, en Mr. John Hagenaars, die door de National Council of Jewish Women te Calgary werd uitgeroepen als "New Canadian of the year" voor zijn vele werk onder nieuw aangekomen immigranten.

De beperkingen, die President Eisenhower vaststelde op de import van olie, werden in Alberta met onrust ontvangen. Op het ogenblik is het nog onmogelijk om te zien welk effect deze beperkingen op de West-Canada olie-industrie zullen hebben, maar een gunstig effect zal het zekere niet zijn. Bovendien is de prijs van olie uit Venezuela nogmaals omlaag gegaan, wat ook al niet meehelpt in de concurrentie voor Amerikaanse markten. Een meer bemoedigend geluid kwam uit Detroit, waar een contract getekend werd voor de uitvoer van aardgas uit Alberta naar Upper Michigan en Wisconsin, waartoe een aanvullend systeem van pijplijnen zal worden gelegd.

Dat land van ons moet wel zo ongelooflijk rijk aan bodemschatten zijn. Er komt geen eind aan de ontdekkingen, elke maand worden weer nieuwe bronnen aangeboord. De mannen, die zo hard naar olie zoeken in Alberta's muskeggebied, zijn nu aan een race met de lente bezig, want als de grond ontdooit, kunnen ze hun boortorens en machines er niet meer over transporteren. In het Valleyview-district vond men een van de grootste gasbronnen op dit continent. Tot er een markt voor beschikbaar is, hebben ze haar maar weer toegedekt . . . U ziet, dat het probleem dezer dagen niet is: hoe komen we er aan? — maar: hoe komen we er af? Het is logisch, dat de "man in the street" zich daarom afvraagt, waarom we volgend jaar tot atoom-ontploffingen moeten overgaan om nog meer olie te krijgen!

Een voor vrouwen zeer griezelig onderwerp kwam ter sprake in onze Legislature n.l. ratten. U moet weten, dat we er tot nu toe in geslaagd zijn om Alberta vrij van ratten te houden en daartoe wordt jaar na jaar een verbeten strijd geleverd. Langs de grens van Saskatchewan en onze provincie staat een hele rij borden, die streng verklaren: Tot hiertoe en niet verder! Nu kwam de rattenverdelging op de proppen in onze wetgevende vergadering en een afgevaardigde veroorzaakte een reuze deining, toen hij vertelde, dat er op een ranch bij Red Deer pastel-kleurige knaagdieren geteeld worden, die luisteren naar de naam mura en prachtig bont leveren.

Iemand zei verontwaardigd: "Een rat is een rat, hoe je hem ook noemt! Wij geven duizenden dollars uit om ze uit de provincie te houden en nu is daar een rattenfarm midden in Alberta! Als ze ontsnappen, doen ze meer schade dan wanneer alle gevangenen van Fort Saskatchewan er vandoor gingen. De minister moet er zelf heen met cyanide gas om ze te vernietigen!" Jammer, we hebben nog niet gehoord, dat Zijne Excellentie op een gas-expeditie uit geweest is . . . . .

Over gevangenen gesproken; een van de bewoners van de gevangenis te Lethbridge, een Frans Canadees, smokkelde een brief de poort uit naar een nieuwsblad, waarin hij zijn beste oog aanbood aan een blinde in ruil voor geld om zijn vrouw en kind te onderhouden. Hij schreef, dat deze hem verlaten hadden, omdat hij tot stelen was overgegaan. Op die wijze hoopte hij zijn vrouw weer terug te winnen en beloofde voortaan een goed burger te zijn. Dit merkwaardige geval wordt nu onderzocht, want de authoriteiten willen weten op welke wijze de brief de gevangenis uit gekomen is. Antwoorden zullen worden achtergehouden. Misschien is het zo nog wel het beste afgelopen voor de briefschrijver, want om een oog kwijt te raken . . . Hoewel? Een brief de poort uit smokkelen gaat nog, maar hoe zou hij dat met een oog moeten doen?

Gasten in Alberta waren Sir Ernest MacMillan, die het Edmonton Symphonie Orkest dirigeerde in concerten te Edmonton en Camrose, en de beroemde pianist Artur Rubinstein. Verder de president van de nationale regering van de Ukraine in verbanning, Ivan Bahriany, een belangrijke bezoeker voor de Ukrainian-Canadians, die onze provincie in ruimen getale bezit.

Wel, dat was het weer voor ditmaal en we sluiten in meeleven met de Kamer van Koophandel te Red Deer, die wanhopig aan het zoeken is naar een leuze om meer bekendheid te geven aan haar stad in de vallei. De slogan moet maar even kort, krachtig en de aandacht trekkend zijn. Wat zouden ze daar denken van: "Be smart and come to Red Deer, it's a pleasure to live and work here!" Ja, het copy right is aangevraagd.

Als een "vervolg" op het verhaal van "the 59-ers" dat vorige week in deze rubriek verscheen, vernemen wij nog, dat hen een grote teleurstelling wachtte, toen zij eindelijk in Moose Pass aankwamen. Op het Bureau of Land Management aldaar werd hun meegedeeld, dat slechts weinig homesteads nog beschikbaar zijn op de Noordkust van Kenai. Deze zijn over land niet te bereiken met de uitrusting, die zij hebben. Om er over het ijs heen te trekken is onmogelijk, nu juist de dooi in aantocht is. De would-be homesteaders staan voor het feit, dat het een jaar kan duren voordat ze hun land in bezit kunnen nemen, zodat ze in die tijd naar werk en een woonplaats moeten uitzien.

Enkele van hen waren geheel verslagen door deze tijding, maar anderen maken al weer plannen om in dit jaar hard te werken en te zorgen voor een betere uitrusting. "We want to pick a place with possibilities and not shy away from the difficulties," sprak de leider. Nu, tegenslagen hebben ze reeds genoeg gehad en we wensen hen toe, dat ze hun beloofde land toch nog binnen afzienbare tijd mogen betreden!

DE "LADY"

Tussen Victoria en Sidney ligt aan de Highway de coffee shop van Mrs. Polderman. Terwijl haar man werkt voor "the City", smeert zij krentebollen en schenkt ze de kopjes vol. Haar klanten zijn haar vrienden. Als ze een goede bui heeft (en dat heeft ze van de ochtend tot de avond) gaat een doos Hollandse sigaren rond voor niks en niemandal. Vooral de chauffeur van de "Lady" uit de "Uplands" moet sigaren leren roken. Tweemaal per week strijkt de lady met met haar gezelschapsdame neer in het hoekje bij het raam. De chauffeur zit bescheiden op een barkruk en springt op zovaak de lady hem wenkt. Mrs. Polderman moet er wel aan denken de lady altijd precies hetzelfde kopje, schoteltje, potje en bordje te geven, wil ze niet de gramschap opwekken van deze hoogbejaarde adellijke dame Tienmaal geeft ze een bestelling, maar tienmaal bedenkt ze zich voor ze besluit tot het gebruikelijke menu: a tea bun and tea. Het groene kopje, het zwarte theepotje, het gele schoteltje en het rose bordje vallen met hetgeen erin en erop is, blijkbaar goed in de smaak.

Als er een paar luidruchtige Hollanders binnenstormen en dezen een gesprek met de chauffeur beginnen over de uitgestalde kattetongen, boomschors, kaneelbeschuitjes, kaas en potjes soep, is haar rust verstoord en vindt ze het tijd om te vertrekken. Door haar sterke bolle brilleglazen tuurt ze naar de praatjesmakers, schuifelt met behulp van de chauffeur en de dame van gezelschap naar de deur en vergeet haar bontcape, die de chauffeur straks op een holletje komt halen.

Over enkele dagen zal ze terugkeren op haar rondrit, maar niet alvorens de chauffeur zich er van vergewist heeft, dat haar tafeltje bij het raam leeg is en het groene kopje, het zwarte potje, het gele schoteltje en het rose bordje gereed staan. Dan zal ze haar bestelling weer opgeven en anuleren om zich te houden aan haar tea bun en thee.

Als ook de Hollanders vertrekken en betalen willen, wordt Mrs. Polderman erg kwaad. Landgenoten drinken gratis, dat is "visite", vindt ze. Gewapend met een doos sigaren, een kaasje, een pakje kaneelbeschuitjes en pakje soep, blazen ook dezen de aftocht. Maar ook zij zullen terug keren, want wie drinkt niet graag gratis een kopje koffie in de "theetuin", die Mrs. Polderman straks achter haar shop gaat openen?

H.

Church-life

Rev. J. Van Harmelen

TWEE KERKEN WORDEN ÉÉN

Er staat nu geen Churchlife in Canada boven in de linkerhoek. Soms kan het niet omdat nu eenmaal voor veel kerken in Canada de grens tussen Canada en de United States niet bestaat, en zeker niet alleen voor kerken van Nederlandse oorsprong, maar vandaag kan het niet omdat het inderdaad gaat over twee kerken aan de andere kant van de grens. Daar deze kerken echter voor Amerika veel betekend hebben, en samen meer dan twee millioen leden tellen, is het toch wel van belang er even aandacht aan te besteden.

Twee kerken worden één kerk. Dat is een grote gebeurtenis. Er is alle hoop dat in de maand Juli op de generale synode van de United Church of Christ, die te Oberlin in Ohio zal worden gehouden de samensmelting tussen de Evangelical and Reformed Church èn de Congregational Christian Church een feit zal worden.

Wij zijn altijd geïnteresseerd in de vereniging van kerken, misschien omdat velen onzer niet anders kennen dan één Vereniging, van 1892, waarbij niet eens allen meegingen, en verder betrokken zijn bij allerlei scheuringen, die het lichaam van Christus zo droevig verdelen. Niettemin zijn we altijd bevreesd voor een vereniging, waarbij de waarheid of een deel van de waarheid geen herberg kan vinden.

En het zal wel blijken dat dit ook bij de vereniging van deze beide kerkengroepen het geval is.

Evangelical and Reformed Church

De tweevoudige naam heeft deze kerk te danken aan een samensmelting in 1934 van twee kerken, waarvan de ene vnl. van Zwitserse en de andere vnl. van Duitse origine was, en die toch wat leer en kerkregering betrof, heel dicht bij elkaar stonden: de Evangelical Synod of North America en de Reformed Church in the United States. De leer van beide kerken is "duits-calvinistisch", en de belijdenis van de Reformed Church was naast de apostolische belijdenis, de Heidelbergse Catechismus, terwijl de Evangelical Synod naast deze twee nog noemde de Augsburgse Confessie en de Catechismus van Luther. Al deze belijdenisgeschriften werden dan ook naast elkaar gezet als basis voor de vereniging, en men vond elkaar in het volgende statement:

"The Holy Scriptures of the Old and New Testaments are recognized as the Word of God and the ultimate rule of Christian faith and practice. The doctrinal standards of the Evangelical and Reformed Church are the Heidelberg Catechism, Luther's Catechism and the Augsburg Confession. They are accepted as an authoritative interpretation of the essential truth taught in the Holy Scriptures.

Wherever these doctrinal standards differ, ministers, members, and congregations, in accordance with the liberty of conscience inherent in the Gospel, are allowed to adhere to the interpretation of one of these confessions.

However, in each case the final norm is the Word of God."

De vereniging moest zo democratisch mogelijk geschieden. Beide kerken moesten een plan van éénwording overwegen en goedkeuren alvorens een constitutie, geloofsbelijdenis en "book of worship" werden ontworpen en aangenomen. Eerst in 1941 kon men spreken van één kerk.

Men kent kerkeraden, synoden (classes), 34, die tweemaal per jaar vergaderen, een generale synode, die eenmaal in de drie jaar vergadert, en een general council kiest, bestaande uit 21 leden, die het dagelijks bestuur van deze kerk vormt, voor de tijd dat de synode niet vergadert. Men krijgt de gedachte, als men de confessionele basis bestudeert, dat het twee kerken zijn onder één kerkelijk dak, en dat langzamerhand uit deze twee-eenheid een eenheid moet groeien, waarbij het dan de vraag zal zijn of de calvinistische dan wel de lutherse opvattingen de overhand zullen verkrijgen.

Nu, na nog geen dertig jaar kerkelijk samenleven staat deze kerk al weer aan de vooravond van een vereniging met een kerk, die in de geschiedenis bekend staat als "non-creedal, permitting diversity of individual belief", de congregationalistische.

Congregational Christian Churches

De tweevoudige naam heeft deze kerk te danken aan een samensmelting in 1931 van de Congregational Church en de Christian Church, die beide vrijwel dezelfde beginselen en idealen hebben.

Het zou mij te ver voeren in dit artikel een uitvoerige geschiedenis te geven van de op één na oudste protestantse kerk van Amerika, de Congregational Church. Haar oorsprong ligt in Engeland. Robert Browne is de grondlegger van het congregationalisme. Zijn aanhangers werden vervolgd en vluchtten naar Nederland. In 1620 vertrokken de Pilgrim Fathers met de Speedwell uit Delfshaven naar Plymouth en vandaar met de Mayflower naar Amerika. Ze stichtten in hun settlement Plymouth de eerste Congregational Church. Na enige tijd waren er 37 settlements, en deze waren sterk genoeg om een congregational church te organiseren. Het was een vrije kerk, gesticht en geregeerd door de leden, die zelfs bij vrije stemming de ambtsdragers kozen, hun eigen predikant beriepen, en hun eigen programma ontwikkelden. Deze kerken achten het haar roem nog te gelden als het meest democratisch kerkgenootschap van de United States.

Ht koloniale model van deze vrije kerken blijft de Congregational Churches karakteriseren tot op de huidige dag. De afzonderlijke gemeenten zijn autonoom. De kern der gemeente zijn de leden, die op belijdenis des geloofs zijn toegelaten. Kinderen van de leden kunnen ook gedoopt worden, maar zijn eerst dan leden, als zij formeel daartoe worden aangenomen. Er zijn ook heel wat "bijwoners", die toch enigszins tot de gemeente gerekend worden, ze dragen mee in de kosten en hebben stemrecht. Een vast kerkverband of een bindende belijdenis van al de kerken is er niet, zodat de gemeenten nogal van elkaar kunnen verschillen in richting. Haar kerkorde rechtvaardigen ze met de slogan: it works.

De Christian Church is in Amerika ontstaan omstreeks 1800 als een verzet tegen een ontwikkeling in de Methodist Church waarbij aan de bisschop te veel macht werd toegekend, als een verzet tegen "sectarian names and human creeds" in de Baptist Church, en als veronachtzaming van de oude leerstellingen in de Presbyterian Church, door respectievelijk O'Kelly, Jones en Stone, die elkander tenslotte na veel confereren vonden op grond van het volgende statement:

1. Christ, the only head of the Church.
2. The Bible sufficient rule of faith and practice.
3. Christian character the measure of membership.
4. A right, individual interpretation of the Scripture as a way of life.
5. Christian, the name taken as worthy of the followers of Christ.
6. Unity, Christians working together to save the world.

Gen enkele vergadering in deze Christian Church heeft nadien ooit getracht een andere belijdenis of overeenstemming op te stellen. Hun belijdenis is de Bijbel. Hun uitleg van de Bijbel zouden we "evangelical" kunnen noemen, maar geen ernstige volgeling van Christus wordt uit hun gemeenschap uitgesloten om dogmatische overtuigingen. Ze kennen een open avondmaalstafel, men stelt prijs op de doop, maar eist die niet, hij mag zowel door onderdompeling als door besprenging worden bediend.

Deze beide kerken werden in 1931 verenigd, maar men liet elkaar geheel vrij — echt democratisch — "to continue their own forms of worship, and each with its own policy and doctrine", en elke plaatselijke kerk mag zichzelf zowel Congregational als Christian noemen.

De kerkelijke organisatie is congregational, en alle hogere lichamen dragen een adviserend karakter.

De Congregational Christian denomination telt ongeveer 6000 kerken, met 1.300.000 leden.

Sinds 1944 is men bezig een vereniging met de Evangelical and Reformed Church te overwegen, en nu is het zover dat men gaat spreken over de

United Church of Christ.

Vier verschillende denominations die reeds twee aan twee verenigd zijn, zullen nu samen één kerk vormen. De besprekingen zijn in een vergevorderd stadium. Deze éénwording is in het geheel van het kerkbeeld in de United States van zo groot belang omdat het een vereniging betekent van kerken die tot dusver een verschillende vorm van kerkrecht hebben. De kerkregering is verschillend en het zal ons dan ook benieuwen hoe men zich een vereniging van een congregationalistische en presbyteriaanse kerkregering indenkt.

The New York Times schreef: "A new statement of protestant faith, poetic in form, contemporary in language and traditional in belief, has been drawn for the evolving United Church of Christ."

Op de vergadering waar dit statement of faith" werd vrijgegeven, voegde men er echter direct aan toe: "This creed is regarded as a testimony, not as a test of faith."

En als men deze belijdenis nauwkeurig naleest, dan blijkt dat zij veel, o.i. teveel, veel te veel ruimte geeft.

Rev. Arndt, voorzitter van de gemeenschappelijke commissie die deze belijdenis opstelde, verklaarde dat zij is "a biblically oriented recital of the mighty acts of God."

Deze belijdenis is voor de vereniging van beide kerken niet bindend, zij is alleen een getuigenis van het geloof (van de commissie?)

Het is ook wel nodig voor het congregationalistisch denken om dit statement als zo min mogelijk bindend voor te stellen, daar reeds van verschillende zijden bezwaren tegen het opstellen van een gemeenschappelijke belijdenis zijn ingebracht. Een groep predikanten en gemeenteleden van vier kerken in Iowa, Michigan, Ohio en Wisconsin hebben reeds bezwaar aangetekend tegen de vereniging omdat men er voor vreest dat men zijn congregationalistische principes gaat prijsgeven. Hun hoofdargument is dat iedere plaatselijke kerk autonoom is, en daarom niemand een "over-all creed" en een "over-all constitution" kan aanvaarden.

Beide, het statement of faith", nu reeds vrijgegeven, en de constitutie, later vrij te geven, zullen ter overweging worden aangeboden aan de Generale Synode van de United Church of Christ.

De eenwording zal een feit worden geacht als twee derde van de Congregational Churches en twee derde van de 34 Evangelical and Reformed Synods (classes) de constitutie aanvaarden. De constitutie! en het statement of faith dan? "They may adopt the statement of faith or not, as they wish."

Statement of Faith

We believe in God, the Eternal Spirit, Father of Our Lord Jesus Christ and Our Father, to Whose deeds we gladly testify:

He calls the worlds into being, creates man in His own image and sets before Him the ways of life and death.

He seeks in holy love to save His people from aimlessness and sin.

He judges men and nations by His righteous will declared through prophets and apostles.

In Jesus Christ, the man of Nazareth, our crucified and risen Lord, He has come to us, shared our common lot, conquered sin and death, and reconciled the world to Himself.

He bestows upon us His Holy Spirit, creating and renewing the church of Jesus Christ, binding in covenant faithful people of all ages, tongues and races.

He calls us into His church to accept the cost and joy of discipleship, to be His servants in the service of men, to proclaim the Gospel to all the world and resist the powers of evil, to share in Christ's baptism and eat at His table, to join Him in His passion and victory.

He promises, to all who trust Him, forgiveness of sins and fullness of grace, courage in the struggle for justige and peace, His presence in trial and rejoicing, and eternal life in His Kingdom which has no end.

Blessing and honor, glory and power be unto Him.

Het is vreemd dat men zelfs dit naar onze smaak op essentiële punten als de maagdelijke geboorte van Christus, Jezus de eeuwige Zoon van God, de eeuwige straf e.d. niets, en op andere punten zo weinigzeggende statement nog niet verplichtend durft te stellen voor alle kerken en leden van beide kerkengroepen.

De vraag zou toch al kunnen worden gesteld of heel deze vereniging niet voor een groot deel mensenwerk is.

Jammer, dat het modernisme niet alleen in de Congregational Christian Church, maar ook in de Evangelical and Reformed Church zoveel, teveel te vertellen heeft.

Men raakt al verder verwijderd van het geloof van de Pilgrim Fathers en van hen die de Heidelbergse en Lutherse Catechismus meenamen naar de nieuwe wereld, en daardoor zoveel betekend hebben voor de opbouw van hun nieuwe vaderland.

Die gebeure in Njassaland

Van onze Zuid Afrikaanse Correspondent

Leden van de Afrikaanse politie in Njassaland, gewapend met schilden, stokken en geweren op weg naar het dorpje Lujeri in de jungle van het onrustige gebied, om daar te zoeken naar een verdacht lid van het Afrikaanse Nationale Congres, dat moest worden gearresteerd.

Gedurende die afgelope maand het bloed in Njassaland, in Sentraal-Afrika gevloei — ook in Noord-Rhodesië waar die Bantoe die blanke beveg het. Hierdie nuus is seker welbekend. Die vraag word seker gevra: Hoe lyk dit in Suid-Afrika? Deur die genade van die Here was dit hier alles stil. Dit is bekend dat die African National Congress 'n rol gespeel het in die Sentraal-Afrikaanse onluste.

Reeds verlede jaar het die Suid-Afrikaanse polisie na bewering 'n komplot in Suid-Afrika ontdek. Die leiers is gevang en is van hoogverraad aangekla. Vir maandenlang is die beste advokate in Suid-Afrika besig om met mekaar in die hof kragte te meet. Die beskuldigdes kry 'n billike verhoor, en die saak kos die Unieregering duisende ponde. Dit word beweer dat dit nie verhelp kan word nie, ons moet maar net dankbaar wees dat die bloed hier nie gevloei het, soos elders in Afrika nie. Vir buitelanders kom dit seker vreemd voor dat die onluste wel plaasgevind het in gebiede waar die Bantoebevolking stemreg en gelyke regte het, terwyl in Suid-Afrika, die land van die apartheid, alles stil en rustig gebly het. Dalk sal die wêreld naderhand besef dat apartheid verkeerd verstaan word.

Dit is maar net 'n toepassing van die groot Calvinistiese idee wat soms in die gedagte "Soewereiniteit in eie kring" tot openbaring kom. In Suid-Afrika noem ons die begrip "In eie kring" apartheid.

Vir die blanke en die Bantoe soek ons elk soewereiniteit binne die eie grondgebied. Die Unieparlement is nou besig met die stigting van naturellestate, gebiede waarin die blanke geen stemreg sal he nie,, maar waar die Bantoe soeverein sal wees. Die grondslae van die vyf toekomstige state word nou gelê, terwyl daar ook geld beskikbaar gestel word vir die ekonomiese ontwikkeling van hierdie gebiede. Die Suid-Afrika van die toekoms sal volgens ons idee bestaan uit 'n soewereine blanke staat, met daar langsaan die verskillende Bantoestate van die Swazi's, die Zoeloes, Pondo's, die Basoetoe, Xhosa ens, almal verskillende Bantoevolke wat elk hul eie taal praat. Ons glo aan volkome gelykheid vir blank en nieblank, maar elk in eie kring. Die Zoeloe sal soewerein wees in Zoeloeland, die Swazi in Swaziland, elk soewerein in eie gebied of eie kring. Daar is ons vorm van soewereiniteit in eie kring, en ons is daarvan oortuig dat dit die toekomstpatroon van ons land is. Ook meen ons dat die jongste gebeure in Afrike toon dat apartheid in bostaande vorm nie uit die bose is nie. Maar ons bly ootmoedig, en lewe in die gees van ons volkslied "Die stem van Suid-Africa":

"Op U almag vas vertrouend, het ons vadere gebou

Gee ook aan ons die krag, O Here, om te handhaaf en te hou

Dat die erwe van ons vaad're vir ons kinders erwe bly

Knegte van die Allerhoogste, voor die hele wêreld vry.

Soos ons vadere vertrou het, leer ook ons vertrou, o Heer.

Met ons land en met ons nasie sal dit wel wees. God regeer!"

Toen de politie aankwam, bleek de verdachte persoon al vertrokken te zijn, verder de jungle in. Een bewoner van Lujeri vertelt dit aan de politie.

Eeufees van die gereformeerde kerk

Gedurende die paasnaweek het die groot eeufees van die Gereformeerde Kerk in Suid-Afrika te Rustenburg plaasgevind. 'n Groot skare van twintigduisend Gereformeerdes het hierdie luisterryke fees bygewoon. Onder die besoekers was die Eerste Minister en mevrou Verwoerd. Dr. Verwoerd het die woord gevoer oor die verhouding tussen kerk en staat. Maandag is die fees afgesluit met 'n kostelike rede deur Sy Edele minister Jan de Klerk oor die Gereformeerde Kerk in ons Volkslewe. Hij het 'n inspirerende rede gevoer. Toe hy afgesluit het het die groot skare spontaan op hul voete gekom, en gesing: "Laat Heer u seën op hom daal, U guns uit Sion hom bestraal U wat beveel en dit geskied, Wil Heer u seën op hom gebied."

Die einde van 'n groot en heerlike fees waarin God ootmoedig gedank en geloof is vir vele seëninge.

S. A. C. N.

Gesneden Beelden

De Indianen in de kuststreek van British Columbia staan reeds lang bekend vanwege hun vaardigheid in het uitsnijden van totempalen. Deze wonderlijke palen worden gebeiteld uit cedarbomen en dragen de gestileerde symbolen van stam- of gezinsgoden — gewoonlijk in de vorm van een dier, vis of vogel waarmee de Indianen in dat gebied vertrouwd waren. Dit is een groep in Thunderbird Park in Victoria, B.C. en is een deel van één van de grootste verzamelingen van totempalen.

Kerknieuws

CHR. REF. CHURCH

Beroepen te Prosper, Falmouth, Mich. U.S.A. Rev. P. Lagerwey te Holland Marsh, Ont.

Te Taber—Vauxhall, Alta, Rev. H. Bade te Valthermond (Ndl.).

Beroepen te Clinton, Ont. Rev. B. Nederlof van Edmonton (third church), Alta.

Beroepen te Saskatoon, Sask. Rev. Dr. R. Kooistra te Red Deer, Alta.

Te Peoria, Iowa, Rev. Dr. P. G. Schrotenboer te Ottawa, Ont.

Te Grand Rapids, Lee St. Mich., Rev. J. C. Verbrugge te Chatham, Ont.

Aangenomen naar Beaverdam, Mich. U.S.A. Rev. W. Hekman te St. Thomas, Ont.

Tweetal te Bowmanville, Ont. Rev. Bastiaan Nederlof, Edmonton, Alta; Rev. Dr. Gordon J. Spykman te Blenheim, Ont.

Bedankt voor Trenton, Ont. Rev. Dr. G. J. Spijkman te Blenheim, Ont.

Bedankt voor Bowmanville, Ont. Rev. Dr. P. G. Schrotenboer te Ottawa.

TABER — De Chr. Emigratievereniging vergaderde op 3 April o.l.v. Mr. Hans Visser. Daar dit de laatste vergadering van het seizoen was werd een jaarverslag gegeven door de secretaris en penningmeester. Aftredende bestuursleden waren: H. Klok en H. Oudman die herkozen werden. Er was een paneldiscussie onder leiding van John Karsten. Het onderwerp was: "Wat is er van onze idealen terecht gekomen in Canada? Tijdens de rondvraag werd besloten een varken te kopen- voor een nieuw emigranten gezin.

PEMBROKE — Op Donderdagavond 2 April vergaderde de Evangelisatie-Commissie onder leiding van Rev. Wittenbosch van Renfrew. Tot bestuursleden werden benoemd Mr. G. VanStarkenburg (voorzitter) Mr. D. Zomer (Secr. Penn.) Rev. Wittenbosch toonde aan dat er vele moeilijkheden zijn en dat het vaak ondankbaar werk is, maar tevens een taak om Jezus Christus te brengen aan de nood dezer wereld.

Er zal getracht worden om de "Back to God Hour" op het plaatselijke Radio-Station te krijgen. Daar het moeilijk is het programma via Ottawa te beluisteren. Mr. B.Tavenier eindigde deze vergadering met dank aan God.

De Home Missions Committee van de Classis British Columbia is opdracht gegeven te onderzoeken de wenselijkheid en mogelijkheid om een Home Missionary te vestigen in Prince George, B.C. Sinds het vertrek van Rev. G. Van Laar is deze groep zonder geregelde verzorging.

ANSWER
X-WORD PUZZLE

■	M	A	M	A	■	R	I	G	S	■
P	E	R	I	L	■	E	R	R	E	D
I	N	A	N	E	■	C	A	I	R	O
L	A	R	D	■	T	O	T	T	E	R
O	G	■	■	D	O	M	E	■	N	I
T	E	A	R	O	O	M	■	A	E	S
■	■	L	A	G	■	E	A	R	■	■
A	S	P	■	G	A	N	D	E	R	S
S	U	■	P	E	N	D	■	■	H	U
I	N	J	U	R	Y	■	G	R	I	D
A	D	O	R	E	■	C	O	I	N	S
N	O	V	E	L	■	A	N	N	O	Y
■	G	E	E	S	■	W	E	D	S	■

KOOP BIJ ONZE ADVERTEERDERS

AROUND THE WORLD

Award of Sonning Prize to Dr. Albert Schweitzer was announced at Copenhagen by the Sonning Foundation. Dr. Schweitzer has agreed to receive the $14.300 reward when he comes to Europe next fall from his hospital in Africa. The prize is given "for highly merited work to the benefit of European culture".

• • •

The Canadian Baptists need big money for McMaster Divinity College which must be built by 1960 or 1961. Partly as a result of recruitment campaigns the largest entering class in many years is expected in 1959.

SCHOOLVERGADERING HAMILTON

Men verzoekt ons mede te delen, dat de vergadering van de schoolvereniging in Hamilton, waarin de huidige toestand zowel als de uitbreidingsplannen zullen worden besproken, niet zal worden gehouden op Maandag zoals bekendgemaakt doch op Dinsdag 21 April a.s. in de Hamilton Christian Reformed Church.

AGENTSCHAP BARRIE, ONT

In de plaats van Mr. S. Veenema zal voortaan als agent van Calvinist Contact voor Barrie en omgeving optreden Mr. P. Schotanus, 205 Bradford St., Barrie, Ont.

Abonnementen en advertenties worden gaarne aangenomen.

Op 11 April 1959 nam de Here tot Zich ons trouw en meelevend lid

Mrs. H. VAN DEN DOOL,

die vanaf de oprichting haar krachten aan onze Vereniging gegeven heeft.

De grote Trooster vertrooste haar man en kinderen.

Namens de Vrouwenvereniging "Rondom het Woord" te Wallaceburg, Ont.,
Mrs. H. Dijkhuis, pres.

Zo de Heere wil hopen wij met onze geliefde ouders

A. BENSCHOP
en
A. BENSCHOP—BOS

op Zaterdag 25 April a.s. de dag te herdenken dat zij 30 jaar geleden in het huwelijk werden verbonden.

Dat de Heere hen nog vele gezegende jaren met ons mag geven is de wens van hun dankbare kinderen.

Inez en Leen (verloofd)
Dorothy en George Zekveld, Cannington.
Jean en Bob Dykstra, Bowmanville.
Leen.
Jasperina en Chris Kapteyn, Hamilton.
Martina en Arie Zekveld, Bowmanville.
Adriana.
Shirley.
En 5 kleinkinderen.

R.R. 3, Little Britain, Ontario.

D.V. 19 April hopen onze geliefde ouders

HENDRIK ARENT WINTER
en
JOHANNA WINTER—JAGER

hun 25-jarige echtvereniging te herdenken.

Dat de Here hen nog vele jaren ten zegen voor ons moge stellen, is de wens van hun dankbare kinderen.

Pete en Nellie.
Grace en Harry.
Jake en Alice.
Annie.
Berend.
Henry.
John.
Reynold.
Gerda.
Allan.
Joanne.

Receptie op 20 April om 7.30 uur des avonds in the Ukrainian Hall, 16 Dundas Street, Brantford, Ont.

WELLANDPORT Christian School is in need of a

TEACHER

for grades 3 and 4. Letters to Mr. Henry Zantingh, Smithville, Ont.

Due to retirement and expansion, the LADNER CHRISTIAN SCHOOL will be in need of:

PRINCIPAL and
1 TEACHER

Please send application to Mr. J. H. VanTol (secr.), Box 448, Ladner, B.C.

HOLLAND MARSH, ONT. Christian School will be in need of

A PRINCIPAL

to teach grades 6, 7 & 8 for the 1959-60 School Term. A house will be available. Please send application to Mr. C. A. Radder, RR # 2, Newmarket, Ont.

The AYLMER Christian School is in need of

A TEACHER (Third)

for grades 3, 4 and 5. Send applications to Sec. Mr. Floor-Saarloos, R.R. 1, Port Burwell, Ont.

The WYOMING Christian School is in need of a

PRINCIPAL

for the schoolterm commencing September 1959. .
Please send application to secr. Mrs. O. Deelstra, R.R. 1, Wyoming. Ont.

Urgently needed

TEACHER

for grade 1 & 2 and/or

PRINCIPAL

for 4 room school. Please reply to Mr. W. K. Van Hartingsveldt, 5 White St., St. Catharines, Ont.

The NEW WESTMINSTER John Knox Christian School needs a

PRINCIPAL TEACHER

Grades 7 and 8. New schoolbuilding, good salary, growing congregation. Send applications to principal Mr. J. STADT, 1443 Cumberland St., New Westminster, B.C.

CLASSIFIED ADS

ARE EASY AND NOT EXPENSIVE

Pay your advertisement when you send it in. See our new standard-rates below:

Birth-announcements $ 2.50
Engagement-announcements . . . $ 2.50
Marriage and anniversaries . . . $ 3.50
Notifications of death . . . . . $ 3.50

"For Sale" and "Want" advertisements up to 40 words $ 2.00.
For every word more 5 ¢.
For "letters under number" $ 0.50 extra.

Send your payment together with your ad to:

Calvinist-Contact
Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Verloofd:
ELIZABETH ROFFEL
en
COR VAN DER ELST
Arkona, R.R. 1, 18 April '59.

D.V. 27 April hopen we met onze ouders
Mr. R. KARSTEN
Mrs. M. KARSTEN—STREUTKER
de dage te herdenken dat ze voor 35 jaar in het huwelijk verbonden zijn.

Dat de Here hen samen nog vele jaren voor ons wil sparen is de wens van hun dankbare kinderen:

John - Edna.
Grace - John.
Ralph - Audrey.
Ann - John.
John - Ann.
Koen - Theresa.
Ted.
Hilda - John.
Peter.
and grandchildren.

Lethbridge, Alta., April '59.

Zo de Heere wil hopen wij met onze geliefde ouders
JAN KAMPHUIS
en
IJKTJE A. KAMPHUIS—SMIT
Zaterdag 2 Mei de dag te gedenken dat zij voor 25 jaar in het huwelijk zijn getreden.

Dat ze nog lang voor elkaar en ons gespaard mogen blijven is de wens van hun dankbare kinderen.

Vancouver, B.C.:
Jan en Anneke (verloofde),
Virgil:
Jantje en Louis,
Gerald, Ena en Vaughn.
St. Davids:
Jannie en Markus.
Derk.
Ykina.

Niagara Falls, Ont.,
282Garner Rd., Group 6.

Zo de Here wil hopen wij met onze geliefde ouders
G. VAN BARNEVELD
en
M. VAN BARNEVELD—
VAN DE BROEK
op Zondag 26 April a.s. de dag te herdenken, dat zij 25 jaar geleden in het huwelijk werden verbonden.

Dat de Here hen nog vele jaren voor ons mag sparen is de wens van hun dankbare kinderen.

Gerda & Menno.
Henk.
Wim.
Johny.

Petrolia, Ont. R.R. III³.
26 April 1959.

Jongeman zoekt
WERK IN CHATHAM
of omgeving. Was 3½ jaar werkzaam als student verpleger. Brieven onder nummer 1209 aan Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

MALE HELP WANTED

Experienced Coopper for barrels of Fruit Pulp, permanent position. To start immediately. St. Williams Preservers Ltd., Simcoe, Ont.

Gevraagd:
FLINKE JONGEN
voor slagerij, worstmaken, slachten enz. Genegen alle voorkomende werkzaamheden te verrichten. Brieven aan: Wessel's Butchery, P.O. Maitland, Ont.

DAIRY FARMS FOR SALE

150 ACRE FARM

2 huizen. Grote barns. Aan de barns moet wat opgeknapt worden. Eerste klas grond. 6 bus melk contract. $ 40.000 met $ 10.000 down. Meer dan 45 stuks Jersey vee.

118 ACRE

Goede gebouwen, vee en machinerieën. Melkcontract. $ 34,000 met $ 10,000 down.

100 ACRE FARM

met vee en machinerieën. Bulk cooler. Melkgeld $ 750 per maand. Vraagprijs $ 43,000, met $ 12,000 down.

JACK BYLSMA
REAL ESTATE,
1607 King St. East, Hamilton, Ont.
Bel LI 9-3894

P.S. We hebben meer farms te koop met en zonder melkcontract. Schrijf of bel.

Wanneer U een
FARM
zoekt, stelt U zich dan eens in verbinding met de Immigratie-Commissie van de Christian Reformed Church te **Orillia**, adres: **C. Moesker**, R.R. 2, Atherley, Ont.

For Sale: In Guelph district,
HOG AND POULTRY FARM
200 acres land. Capacity: 10.000 layers. Will farrow and fatten 1000 hogs a year. Will sell with stock and implements. Close to Chr. Reformed Church. Excellent possibilities for a big family. Reply to no. 1211 % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

De beste
Fruitfarm
verkrijgbaar in de omgeving van Niagara Falls. 88 acres met eerste klas fruit zoals: cherries, peaches, pears, plums, grapes, asparagus. De gebouwen beslaan een oppervlakte van 6000 sq. feet en het woonhuis een oppervlakte van 2000 sq. feet. De prijs is $ 1000 per acre, de gebouwen en woonhuis zijn daar bij inbegrepen. De downpayment en de verdere betaling kan worden geregeld.

Voorts hebben wij
45 Acres Land
te koop
en een Huis
gelegen aan de Highway 20.

Het huis bevat twee apartments met 9 kamers. Tevens is er een kleine cottage. 1300 feet van de property is gelegen direct aan de Highway. Totale prijs is $ 25,000. Betaling kan worden geregeld.

Contact BILL BRUYNS
Repr. D. C. ELSLEY LTD.
Real Estate
2237 THOROLD RD.
NIAGARA FALLS, ONT.
Phone El. 4-8053 or El. 8-3691

BABY CHICKS & STARTED PULLETS!!!

The chicks we sell will give you more profit, because over 39 years of selective breeding is built into them.

We can supply the breeds you prefer. Don't forget to ask about our Champion Mount Hope "Queen" Leghorns. They eat less, lay more eggs, give more income.

Started pullets of all ages.

W. De Haan & Son, Phone 260, New Hamburg, Ont.

Grote Dairy Farm

te koop, met melkcontract $ 1000 per maand. 47 can bulk koeler. Goed modern huis met 6 slaapkamers. 2 grote schuren met 85 stuks stamboekvee, waarvan 40 melkkoeien. 2 z.g.a.n. tractors, combine, baler, elevator, 4 Surge melkmachines enz. enz. Komt en ziet deze boerderij.

100 Acre Farm

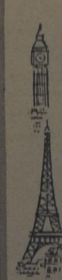
met beste gebouwen en "black loam" grond. Huis met badkamer en in goede conditie. Vraagprijs $ 17,000 met $ 4,000 down, waarover te praten is. Voor meer inlichtingen over deze en andere farms die wij hebben contact

BILL VAN ENGEN
Vertegenwoordiger van
JACK KWEKKEBOOM
REAL ESTATE
2113 King St. E., Hamilton, Ont.
LI 9-4603

Een Vloot Voor Elke Keuze!

Naar IERLAND, ENGELAND, FRANKRIJK, **HOLLAND**

Speciale afvaarten van
MONTREAL
s.s. MAASDAM
15 Mei
naar Southampton, Antwerpen en Rotterdam
s.s. RYNDAM
28 Juni
naar Southampton, Le Havre en Rotterdam
Minimum passageprijzen naar Rotterdam:
Toeristenklasse $207.50
Eerste Klasse $292.

BEZOEK UW REISAGENT.

Hoe beperkt of onbeperkt Uw reisbeurs ook moge zijn, thans kunt U op een Holland-Amerika Lijn schip de accommodatie van Uw keuze krijgen.

Wenst U de onvergelijkbare luxe van één van de grootste en elegantste schepen van de wereld? Houdt U van een ongedwongen informaliteit en bewegingsvrijheid op een schip dat praktisch geheel is ingericht voor toeristenklasse passagiers—plus, desgewenst, de luxe van een hut met privé bad en toilet? Of geeft U de voorkeur aan een intieme club-sfeer op een kleiner schip met slechts één klasse? *De Holland-Amerika Lijn biedt dit alles!*

Wat ook Uw keuze is, U kunt altijd verzekerd zijn van een smetteloos schip, voortreffelijke maaltijden, gastvrijheid, hoffelijke bediening en de rustige zekerheid, dat U in handen bent van een kapitein en bemanning die als het ware voor de zee geboren zijn.

"IT'S GOOD TO BE ON A WELL-RUN SHIP"

Holland-Amerika Lijn

MONTREAL: Dominion Sq. Bldg., 1010 St. Catherine St. West
TORONTO: 159 Bay Street • **WINNIPEG:** Room 405, Royal Bank Bldg.
HALIFAX: Maritime Life Assurance Bldg., 65 Spring Garden Road
VANCOUVER: 540 Burrard Street

Naar HOLLAND met schepen van de Nederlandse Regering

Aanloophavens Southampton, Le Havre, Rotterdam. Lage tarieven. Hollands zeemanschap van hoog peil; zindelijkheid en de traditionele vriendelijkheid. Ruime gelegenheid voor ontspanning en vermaak. Een goed en uitgebreid menu.

Van MONTREAL: Groote Beer 2 Juni*, 29 Sept.*; Waterman 28 Juli
Van NEW YORK: Waterman 6 Juni, 12 Sept.*

**Rechtstreeks naar Rotterdam.* Agentschap: Holland-Amerika Lijn

---

Uw **HOLLAND-AMERIKA LIJN-vertegenwoordiger** is **ADRIAAN LIMBERTIE** van

DONWAY TRAVEL AGENCIES

DON MILLS SHOPPING CENTRE, DON MILLS (TORONTO) - HI 4-8467 (na 6 uur: HI 4-8280)
Wij komen bij U thuis Uw reis bespreken.

KENNEDY TRAVEL BUREAU

296 QUEEN STREET W. **TORONTO 2 B, ONT.** **TELEFOON EM 2-3226**
verzorgt al Uw reizen.
Bel of schrijf: **M. HOONHOUT** (Dutch Manager)
Privé adres: 2 Wingreen Court, Apt. 11, Don Mills, Toronto, Ont. - HI 7-0937

Boekt Uw passage ook voor de HOLLAND AMERIKA LIJN en de K.L.M. bij

KOOPS TRAVEL SERVICE

HET GROOTSTE NEDERLANDSE REISBUREAU IN CANADA
POSTBOX 176 • **SHOPPING CENTRE** • **BURLINGTON, ONT.**
Telefoon: NE 4-1813 (dag en nacht). **Donderdag en Vrijdag open tot 9 uur.**

Experienced
SINGLE DAIRYMAN WANTED
should be capable of working on his own, good wages for right man. Contact Mr. M. H. Pedwell, RR 2, Newcastle, Ont. Phone 3851.

Young man wants
JOB IN CHATHAM
or vicinity. 3½ yrs. experience as student-nurse. Letters under number 1210 to Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

HOLLANDSE POPPEN

in Volendammer, Zeeuwse en Marker klederdracht. Poppen met muziek, het wijsje "Daar bij die molen", poppen die dienst doen als theemuts en handtasje.

THE WOODEN SHOE
15021 Washington Ave.,
White Rock, B.C.

---

100 ACRES

one storey, partly new and modern house, implement shed, large basement barn, good stables, abundance of water, electricity, $ 15,000 good terms. Several other farms. Reformed churches, schools, markets for beans, sugar beets, turnips, milk. Wm. Pearce, Realtor, Exeter, Ontario.

SCARCE AS HENS' TEETH
45 Acres
at FOLDENS CORNERS, **35 acres workable**, with spring-creek.

Build your own buildings. **Price $ 2,800.—. 5** miles from Chr. Ref. Church of Ingersoll, Ont.

Alvin Hunter
BROKER **MOUNT ELGIN**
Phone Ingersoll, Ont.

NAAR HOLLAND?

Voor al Uw reizen per BOOT of per VLIEGTUIG vraag vrijblijvend advies van:

C. STEENHOF
43 Crane Ave., Weston, Toronto 15
Telefoon CH 1-0811
Voor Hamilton: Tel. FU 3-4512

You want to build a house?

See RALPH WESTRA
GENERAL BUILDER
Remodelling Cement and Masonry
Phone 637 M
26 Park Street **AYLMER, ONT.**